

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL VII

314

MIERCURI
31 MAI 1972
12 PAGINI
2 LEI

CAMPIONATUL FIERBE, MARILE DECIZII SE AMÎNĂ!

INEVITABILUL S-A PRODUS! U. T. A. A CEDAT DUMINICĂ LOCUL I
ACUM F. C. ARGEȘ ARE UN AVANS DE DOUĂ PUNCTE
ÎN ETAPA DE AZI. TOATE PRIVIRILE SÎNT AȚINTITE
SPRE CONSTANȚA ȘI ARAD! VOM AVEA UN ALT LIDER?

CELE DOUĂ „MOMENTE ȘOC” ALE ACELUIAȘI MINUT (52),
DIN ETAPA CARE A DUS LA DETRONAREA U. T. A.-ei!

PITEȘTI (fotografia de sus). Iată golul doi al argeșenilor, realizat de JERCAN, din pasa lui DOBRIN (căzut pe gazon).

CONSTANȚA (fotografia din dreapta, jos). CARAMAN — avîndu-l în dreapta pe POJONI — a lovit balonul și VIDAC primește cu ușurință acest gol care a cutremurat Aradul! Campionatul are un nou lider! Antrenorul N. DUMITRESCU (fotografia din stînga) ascultă neplăcuta veste pe care crainicul Nicolae Soare o transmite din Pitești. Două șocuri într-un minut! Ce nervi tari trebuie să aibă antrenorul arădenilor!

Fotografii de Theo MACARSCHI și Virgil ONESA

● ROMÂNIA — ITALIA, INTERMEZZO ÎNTRE CAMPIONATUL EUROPEAN ȘI VIITORUL CAMPIONAT MONDIAL
● CONFESIUNILE LUI ADAMACHE LA „INTERVIUL SĂPTĂMÎNII” ● VALCAREGGI VINE LA BUCUREȘTI CU MAZZOLA, BONINSEGNA, RIVA ȘI CU ALTE VEDETE ALE LUI „IL CALCIO” ● ORE FEBRILE ÎNAINTEA FINALEI C. C. E.

Adamache

„FOTBALUL
E O AVENTURĂ
CARE CERE
MULT CURAJ”

Despre portarii de fotbal se spune, cu o veselă nepăsare, că nu prea sînt „teferi la minte”. Există și o întrebare mitologică în direcția asta. Și totuși, Adamache se poate înscrie oricînd în excepție, el fiind unul dintre cei mai calmi și mai sobri fotbaliști ai noștri.

„Stegarii” l-au poreclit **BARONUL**. Porecla se datorează unei oarecari izolări de lumea veșnic pornită pe glume a fotbaliștilor și, dacă vreți, unei rezerve față de agitația continuă din viața unei echipe. Peste toate, însă, baronul Stere Adamache, copilul de odinioară de pe cimpul Aviației Galaților, are un fel de îngăduință față de toți coechipierii și adversarii săi, expresie a unui scepticism acumulat de-a lungul anilor.

— Aș vrea să-mi vorbești despre fotbal, Stere.

— Sînt oarecum mirat. Mă întreb de ce tocmai eu... Deși, dacă stau să mă gîndesc bine, aș putea să fiu un caz interesant pentru reporteri. La urma urmei, nu întîlnești la tot pasul un portar care să fie nelipsit, de vreo 10 ani, din poarta echipei soale de club și, în același timp, să păzească, tot timp de 10 ani, banca de rezerve a echipei naționale.

— Cum, adică, 10 ani pe banca de rezerve?

— În turneul U.E.F.A., cîștigat de echipa noastră,

la București în 1962, am apărut 47 de minute, fiind rezerva lui Suci. De atunci și pînă astăzi am fost rezerva tuturor. Alui Datcu, a lui Haidu, a lui Coman, a lui Mindru, a lui Rică Răducanu și a multor altora, care s-au dus, în timp ce eu am rămas, deși această luptă pentru supraviețuire a fost teribil de grea, eu unul, văzînd multe, de acolo, de pe banca rezervelor, unde trăiești ca vai de tine, pentru că totul e mîcnit și chinuitor, mai ales cînd te afli la Yokohama și la Torino, în 1964, sau la Belgrad, în 1972, contra Ungariei.

— Ai avut, totuși, satisfacția de a fi jucat la El Mondial.

— E adevărat. Dar a fost o întimplare. Rică a făcut ceva năzbîții și eu am intrat în poartă... Cred că mi-am făcut datoria. Ce bine ar fi fost, totuși, ca balonul ăsta rotund să fi fost mai drept. Ce bine ar fi fost ca Răducanu să fi apărut în toate jocurile, la Guadalajara, iar eu să fi apărut în cele trei meciuri cu Ungaria, adică acolo unde fiecare dintre noi ar fi fost mai bun.

— De ce crezi că s-a întimplat așa?

— Ar fi multe de spus. E destul de complicat. Așa-i în viață. Eu, de pildă, știu foarte bine că despre golul lui Hurst, la Guadalajara, în meciul nostru cu Anglia, o să se vorbească încă 10 sau 20 de ani, deși golul acela a

fost mult mai puțin parabil decît multe altele care au venit după aceea... Și să nu credeți că am o manie a persecuției. Nu. Nu sînt singurul caz. Iată un alt exemplu. Despre driblingul lui Dobrin din meciul cu Cehoslovacia, la golul înscris de Dembrovski, o să se scrie încă 20 de ani. În schimb, cursa lui Dumitru, din care a înscris Neagu, la Belgrad și care a fost mult mai frumoasă și mai grea, a fost uitată. Așa se așează lucrurile. N-ai ce face. Mai ales cînd n-ai tehnica aplauzelor.

— Ce părere ai despre eliminarea noastră de către echipa Ungariei?

— Am pierdut calificarea la București, pentru că s-a creat o tensiune anormală înaintea meciului. Fotbaliștii unguri erau mult mai relaxați.

— Ce părere ai despre echipa noastră națională, acum, după eliminare?

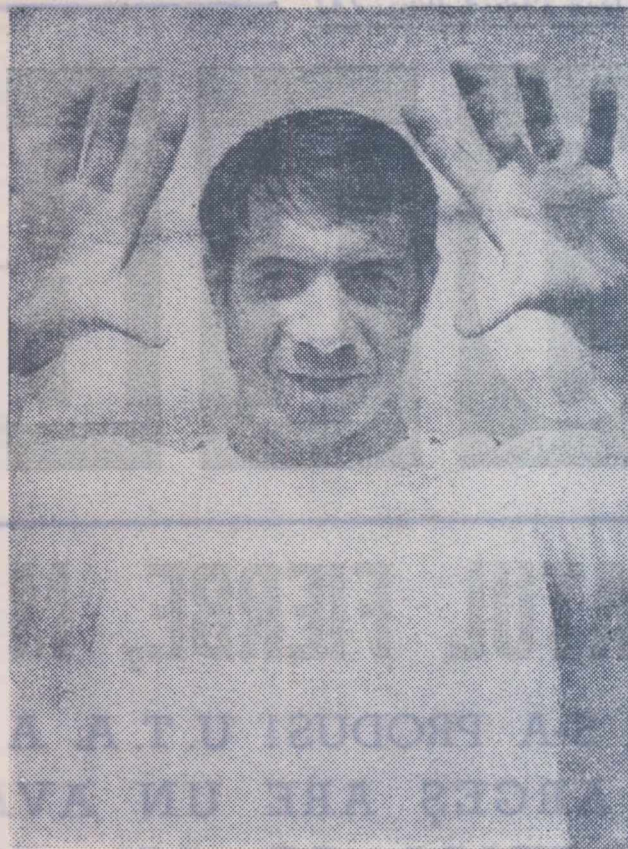
— Echipa asta mai are multe de spus. Eu va rămîne o **ECHIPĂ** chiar dacă o să i se pună bete în roate. Părerea mea e că abia peste vreo 10 ani o să se vadă bine ce a reprezentat această echipă.

— Ești sceptic, Stere?

— Nu-mi place să mă mint. Și pentru asta refuz să ocolesc faptul că, în ultimii trei ani, în echipa națională a confirmat speranțele un singur jucător: Dumitru. Asta înseamnă foarte puțin.

— Crezi că se împuținează numărul jucătorilor de valoare?

— Sînt sigur. Și asta din o mie de motive. La mine, în cartier, aud la tot pasul: „Dacă te duci la fotbal îți rup oasele!” Fotbalul e o aventură pentru care trebuie mult curaj. De acolo, de la mine, de acasă, din Galați, de pe cimpul Aviației, am pornit la drum, într-o primăvară, vreo 50 de copii. Și eu toate că de atunci au trecut alte 20 de primăveri, din cei 1000 de „aventurieri” a răzbătut mai în față doar Sterică Adamache... Și mai e ceva. Părinții îi împiedică pe copii să joace fotbal pentru

că astăzi fotbaliștii sînt batjocura tuturor, prin ziare, prin reviste și pe la „Tănase”. Nu știu dacă la noi în țară, în afară de fotbaliști, mai există oameni despre care poți spune orice. Și toate astea se adună. Iar dacă mai adăugăm faptul că foarte mulți copii nu au unde juca fotbal, totul e cum nu se poate mai limpede... Și mai e ceva de spus în legătură cu problema asta. Noi sîntem obișnuiți să căutăm talente prin orașe și la marginea marilor orașe. Eu cred că nu e bine. În marile orașe, și mai ales la margine, au apărut blocurile și, bineînțeles, plăcuțele pe care scrie „Nu călcați pe iarbă!”. Cred că fotbaliștii trebuie căutați astăzi la marginea orașelor mici și chiar la sate. Dumitru n-a apărut întîmplător în comuna Roșu. După cum Ozon, Constantin sau frații Nunweiler nu s-au ridicat întîmplător la marginea de București”, cînd Oborul era un fel de suburbie, iar în Pantelimon te simțai ca la țară.

— Să revenim puțin la echipa națională. Spuneai că mai are multe de demonstrat.

— Sînt convins. Dar asta nu mai depinde doar de jucători. Acum au cîvîntul conducătorii fotbalului nostru. Acum, mai mult ca oricînd, e vremea întăririi moralului. În e-

chipa noastră există un singur jucător care poate înfrunta pe cont propriu un necaz. Acesta e Dinu. Cu toți ceilalți trebuie să stai să te porți.

— Ce jucători tineri ai mai remarcat pentru lotul cel mare?

— Foarte puțini. Poate Kun, deși nu l-am mirosit încă la capitolul voință. L-aș mai numi pe Popovici, pe care-l cunosc bine, pentru că am jucat împreună în vechia echipă olimpică. Popovici e un jucător de valoare. Cînd a văzut, însă, că nu prea e băgat în seamă, s-a dat și el la fund. După cum vedeți, cazul meu nu este singurul caz. Eu am rezistat, alții — nu.

— Ce portari tineri propui pentru lot?

— Ar fi fost Iordache, dar nu joacă de aproape un an. Eu găsesc că e inadmisibil ca fotbalul nostru mic să-și permită gesturi de risipă atît de mari. În afara lui Iordache, mie îmi place Gadja de la C.F.R. Cluj. E bun și Vidac, dar aud că e bolnav cu spatele.

— Ce părere ai despre campionatul nostru?

— Aș spune că toate echipele joacă aproape la

fel, indiferent de poziția în clasament. Toate se bat pentru puncte. În campionatul nostru nu există un spirit sportiv al întrecerii. Noi nu dăm acel ceva din care să iasă o calitate nouă. La noi, totul, repet, e luptă pentru puncte. M-am întrebă de seori de ce se întîmplă așa. Și mi-am spus că e normal. În fond, între felul cum e privită la noi Divizia A și Divizia B e o diferență ca de la cer la pămînt. La gîndul că ar putea cădea în B, echipele noastre ar face orice ca să scape. Cum să mai fie vorba de o întrecere de calitate, în care antrenorul să-și propună niște îmbunătățiri pe parcurs? Privindu-i pe cei de la Crișul, îți dai seama că joacă precum niște condamnați la moarte. În schimb, în Anglia, dacă o echipă cade în B nu se schimbă absolut nimic. Nu se schimbă nici măcar numărul spectatorilor. Tot 50 000 vin să-i vadă pe băieții lor, chiar dacă lupta sportivă a făcut ca ei să cadă în B.

— Aș vrea să-ți mai pun o întrebare în calitate de jucător care a îmbrăoat tricoul național pe toate treptele. Cum explici că juniorii de astăzi se apropie de un rezultat mai bun, dar nu-l obțin, pentru a încheia apoi cu un premiu de tehnicitate?

— Lipsa pregătirii fizice este totul. La ea se ajunge mai greu. Copilul se simte mai bine cu mingea la picior. E vorba, bineînțeles, de copilul nostru. Neamțul sau englezul știe că fără planimi nu face nimic. Notă ne place fenta, ne place driblingul. E foarte bine, nimic de zis. Dar, fără o pregătire fizică dură, nici fenta și nici driblingul nu fac două parale. Cîți dintre jucătorii noștri ar fi rezistat ritmului din partida Glasgow Rangers — Dinamo Moscova?

— Ce facem, Stere?

— Mergem înainte. După meciul de la Belgrad, Angelo Niculescu s-a uitat lung la mine, m-a fixat, și mi-a spus: „Stere, mergem înainte!” Și mie nu mi-a plăcut să-l contrazic nicodată, deși poate că am visat mai mult în acești ultimi patru sau cinci ani...

Ioan CHIRILA

PRIM
PLAN

A D A M

Despre echipele noastre studențești și mai ales despre „U” Cluj (singurul „U”, de fapt, pentru că toate celelalte sînt doar forme de uzurpare a unui nume intrat în legendă) s-a spus întotdeauna că au o existență sui-generis determinată de faptul că ciclul celor cinci ani de școală creează echipe noi o dată la cinci ani. Cu alte cuvinte, „U” Cluj s-ar afla la a 11-a echipă a istoriei sale. Cu toate acestea, există în povestea „șepcilor ro-

șii” cîțiva jucători care au depășit cu mult ciclul celor cinci ani, devenind stîlpii echipei clujene. Așa a fost Mircea Luca. Așa a fost Troian Georgescu. Așa sînt Remus Cimpeanu și Mihai Adam, astăzi.

Mihai Adam a împlinit 10 ani la „U”. Nimeni n-ar fi crezut că băiatul sfios venit de pe meleagurile Turdei va face o carieră atît de lungă în echipa lui Ivansuc. Mihai Adam și-a marcat însă prezența în fiecare an. El a luat un start de golgeter încă din primul an al activității sale în centrul ofensivei clujene. În al treilea an petrecut la „U”. Mihai Adam a trăit momentul unic al cuceririi titlului de golgeter, al campionatului național.

Care au fost armele atacantului clujean? În primul rînd, Adam a mizat pe stînghereala sa, care a făcut din el un înaintaș de o tenacitate rară, hotărît să reia sprinturile și să le con-

tinue pînă dincolo de linia porții. Mihai Adam nu a fost un mare tehnician, dar a avut o săgetare spre poarta adversă care a creat miraculos culoare largi în toate apărările. Cine nu-și aduce aminte de un celebru meci cu Dinamo București, pe stadionul Re-

publicii, cînd Mihai Adam a străpuns cu o ușurință de necrezut culoarul de forță Nunweiler III — Boc?

Mihai Adam este unul din pușinii înaintași români care a înscris mai mult de o sută de goluri în Divizia națională A, în cadrul aceleiași echipe. Lipsit de bucuriile selecționării în echipa națională, deși ar fi avut, poate, dreptul să fie, Mihai Adam a dăruit totul clubului care l-a crescut și care a avut o mare încredere în puterea de luptă a celui mai sfios dintre înaintașii români.

Mihai Adam a trăit cu „U” bucuria cîștigării „Cupei României”. În acest început de vară, Adam speră să trăiască ceea ce nici una dintre cele 53 de promoții ale lui „U” n-a izbutit. El speră să cucerească tricoul de campion. Ar fi o mare recompensă pentru acest stîlp al „șepcilor roșii”, în jurul căruia se adună talentații jucători de pe Someș.

I. CH.

ÎNALTA RESPONSABILITATE A SCRITORULUI

Maestrii condeiului românesc, romancierii, nuveleiști, dramaturgii, poeții, criticii literari s-au adunat timp de trei zile, la începutul săptămânii trecute, pentru a sta la sfat, a dezbate ceea ce au făcut, dar — mai ales — pentru a privi înainte și — scrutind viitorul — să caute, să aleagă și să determine drumul pe care trebuie să meargă mai departe, încotro să-și îndrepte fluviile de talent, inspirație și străduință.

Conferința Națională a Scriitorilor s-a înscris în actualitatea românească drept un moment de mare însemnătate, încărcat de semnificații și responsabilități. În contextul actual al politicii partidului nostru, care își propune să determine mutații de esență în conștiința oamenilor, aducând-o la altitudinile de puritate și perfecțiune corespunzătoare orânduirii socialiste și comuniste, funcția omului de literă își îmbogățește tezaurul, capătă dimensiuni noi, este înnoțită de un adjectiv pe care simțim nevoia să-l transcriem cu majuscule: munca scriitorului devine o activitate profund MILITANTĂ!

Realitatea vieții noastre noi oferă artiștilor cuvântului un vast domeniu de exprimare. Departate de la limita aria inspirației, ea reușește — dimpotrivă — să-i doneze teritorii uriașe, emoționante, fertile, pline de vibrație. Nică-

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÂNII

ieri, niciodată, ca în orânduirea socialistă măiestria scriitorilor nu a avut atâtea și asemenea puncte de plecare spre a da opere durabile, inspirate din viață, având dubla și nobila menire de a o reflecta și a-i da, în același timp, noi impulsuri.

Cetățeanul nostru este avid de literatură. Aceasta este o urmare logică și legică a creșterii nivelului său spiritual, aflat în pas cu progresul material necontenit pe care îl asigură întregii națiuni politică partidului nostru. Dar, în raport direct proporțional, au crescut — totodată — exigențele și gustul cititorilor față de cuvântul tipărit. Scriitorul este, asadar, chemat să ofere hrană spirituală unui public extrem de receptiv, care reclamă opere de înaltă profesionalitate cu tematici majore, cu eroi reali, în virtuțile cărora să-și poată recunoaște eroismul său politic, anonim, pus în slujba transpunerii în viață a politicii partidului, a fericirii personale și colective.

Toate aceste idei și gânduri au străbătut ca un fir roșu marele conclav al mînuitorilor de până din România, eveniment care, desfășurându-se înaintea Conferinței Naționale a partidului și într-un moment cînd întregul popor se pregătește să aniverseze memorabilul sfert de veac trecut de la proclamarea Republicii, a căpătat rezonanțe adînci și a purtat în toate lucrările de cuvînt pecetea angajamentului ferm și necondiționat.

Momentul culminant al Conferinței l-a constituit discursul memorabil ținut de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, în ultima zi a lucrărilor. Referindu-se pe larg la activitatea prodigioasă a scriitorilor, la sarcinile ce le revin, la ceea ce poporul așteaptă de la ei, secretarul general al partidului a spus:

„Scopul suprem al întregii politici a partidului nostru, obiectivul esențial al orînduirii noi este asigurarea bunăstării materiale și spirituale a poporului, crearea unui înalt grad de civilizație a vieții celor ce muncesc, realizarea aspirațiilor de demnitate, libertate și fericire a omului, înflorirea multilaterală a personalității umane, valorificarea sa plenară în interesul propriu și al întregii societăți”.

Iată un ideal pentru îndeplinirea căruia nici un efort nu poate fi socotit prea mare!

MECIUL CU ITALIA — INTERMEZZO ÎN TRE CAMPIONATUL EUROPEAN ȘI VIITORUL CAMPIONAT MONDIAL

După multe luni de zile, campionatul pune în umbră activitatea internațională datorită, în primul rînd, absenței echipei naționale din turneul final al campionatului european și, în al doilea rînd, prin noua configurație a clasamentului, incertă, poate, pînă în ultima etapă de campionat, în ceea ce privește echipa cîștigătoare.

Animația din campionat nu poate însă estompa total interesul pentru activitatea internațională deoarece, la toamnă, echipa României va începe jocurile din preliminăriile noului campionat mondial cu fineș în 1974, iar pînă atunci meciul amical cu Italia de la 17 iunie devine un intermezzo prețios între campionatul european și viitorul campionat mondial.

De fapt, în ce situație se află acum reprezentativa de fotbal a țării? Răspunsul cel mai nimerit ar fi că se găsește într-un moment unic în ultimii ani. Desigur, fără motive de satisfacție, din cauza eliminării după tripla întîlnire cu echipa Ungariei, dar nici într-o perioadă de zbucium și campanii aprinse pentru eșecul înregistrat. Pentru că, în pofida unor lipsuri existente, elementele pozitive din comportarea acesteia (nivelul de joc și chiar eficacitatea) au fost de această dată, preponderente. Iată de ce se traversează o perioadă de relativă liniște iar oferta făcută de federația italiană este binevenită și pentru motivul că va pune repede noi probleme, cu timp suficient de rezolvare pînă la preliminăriile campionatului mondial.

Prin urmare, echipa națională nu se află la o răscruce, de drumuri, dezorientată, nu are nevoie de restructurări ci numai de o întărire a componenței lotului, a capacității fizice și tactice a echipei pentru a elimina din slăbiciunile care au existat în sferturile de finală, legate tocmai de un randament fizic inegal și de o abordare inconsecventă a jocurilor susținute.

În aceste zile este programată o analiză a celor trei partide cu Ungaria, în prezența jucătorilor după care se va anunța lotul de jucători pentru partida cu Italia de la 17 iunie, în noaptea pe stadionul „23 August”. Cu acest prilej vom constata în ce măsură echipa României este susceptibilă de un progres mai mare decît pînă acum, căci echipa Italiei, la rîndul ei, cu probleme, poate chiar mai mari decît acelea ale reprezentativei noastre, va fi un test deosebit de valoros.

După cum se cunoaște, o echipă națională ar trebui să fie oglinda fotbalului intern al unei țări, de la echilibrul secundar reprezentative (echipa B, olimpică, de tineret și juniori) la campionat. Rar se întîmplă o asemenea concordanță, iar în ceea ce privește fotbalul

nostru se poate afirma, așa cum s-a mai făcut pînă acum, că între clasa de joc a echipei reprezentative a țării noastre și a celorlalte reprezentative, în mare măsură și la cluburi, există un decalaj prea mare în favoarea echipei naționale A.

Expresia cea mai puternică, neplăcută în același timp, a acestui decalaj, a fost consemnată recent în meciul retur dintre echipa olimpică română și selecționata Danemarcei. Comportarea sub orice critică a jucătorilor noștri, după o pregătire îndelungată, în care au avut la dispoziție cele mai bune condiții, a produs o mare nedumerire nu numai printre iubitorii fotbalului, dar și în rîndul tehnicienilor, al federației de specialitate, F. R. Fotbal a analizat recent comportarea „olimpicilor” și a ajuns la unele concluzii și măsuri care sînt supuse în prezent ratificării de

către conducerea C.N.E.F.S. În curînd vom cunoaște punctul de vedere oficial asupra cauzelor care au condus la o comportare și un rezultat de-a dreptul inadmisibile, mai ales dacă avem în vedere talentul și chiar valoarea titularilor, pregătirea și importanța jocului.

Din discuțiile avute cu conducerea federației am aflat că forul nostru de specialitate este decis să rezolve pe viitor în mod hotărît și precis problema reprezentării internaționale a fotbalului nostru și să ajute în mod eficient întărirea organizatorică și valorică a cluburilor.

Prima problemă, aceea a loturilor reprezentative, a delimitărilor și omogenității valorice a acestora, cu promovări viabile, dar fără interpertrări riscante și inutile, va fi luată curînd în considerare. De asemenea, se va avea în vedere modalitatea de pregătire, responsabilitatea antrenorilor și jucătorilor, controlul asupra activității acestora, calendarul internațional.

În a doua problemă, aceea a cluburilor (permanențului leit-motiv atunci cînd se discută despre îmbunătățirea fotbalului, dar cu regularitate uitat după scurt timp) va fi necesar ca de această dată să se acționeze în paralel cu grija pentru activitatea internațională, pentru ca la o nouă etapă de activitate a reprezentativei de fotbal să putem constata că și în ceea ce privește cluburile s-au făcut pași importanți în direcția tonificării acestora prin măsuri organizatorice eficiente. Desigur că este vorba de cluburi la toate nivelele, incluzînd problema tineretului (pornind de la copii și juniori) de la creșterea talentelor, cu eliminarea intreruperilor în procesul de pregătire și pierderea multor jucători dotați pe parcurs, cu un sistem de transferare capabil să aducă talentele cît mai repede spre virful piramidei, cu respectarea și recompensarea acestora (cluburi, asociații și antrenori) care au descoperit și crescut valori reale în fotbalul nostru.

Am putea afirma că și în aceste direcții s-au făcut în ultimii ani unele progrese față de trecut, este însă cazul ca acum, fără a dramatiza și anatemia, să se pornească pe două-trei direcții de întărire a activității în fotbal, pentru a obține, concomitent cu progresul echipelor reprezentative, și o valorificare mai substanțială la toate echilibrul fotbalului, în fapt obținerea unei baze reale, solide, pentru reprezentarea internațională.

Așteptăm cu interes viitoarele măsuri și acțiuni ale F. R. Fotbal pentru noua perioadă de activitate internațională în care, de fapt, am și pășit.

DUMITRU și DINU,
doi dintre componenții de bază
ai echipei naționale

CARNETUL SCRITORULUI AȘADAR (II)

EUGEN BARBU

Acum, după ce am citit interesantul interviu luat de ziaristul Balaban lui Nicolae Lupescu îmi vine foarte greu să continui considerațiile despre naționala noastră, mai ales că aceste observații se leagă în principal de antrenorul Angelo Niculescu pe care bătrînul fundas rapidist îl consideră singurul în stare să fi făcut ceea ce a făcut pentru echipa reprezentativă.

Vreau să spun că am scris de foarte multe ori despre omul atît de disputat, că am fost silit să recunosc că aportul lui la crearea unei formații redutabile a fost însemnat, dar de fiecare dată a existat o rezervă. Din nefericire bănuiala noastră în legătură cu capacitatea sa profesională este încă deschisă, mai ales după acest triplu meci Ungaria-România, pierdut de noi, e drept la un scor minim, dar nu asta cred eu că e concludent.

A existat și există încă părerea că Ungaria putea fi învinsă, că am avut un prilej mare, cît roata carului, de a obține o victorie care la drept vorbind nici nu era greu de obținut. Jucătorii actualului unsprezece maghiar mi se par departe de valoarea marilor înaintași și că dacă excepțum oarecum partida de la Belgrad am avut la față un adversar ce putea și trebuia să fie dominat în toate compartimentele. La Budapesta se putea cîș-

tiga evident dacă n-ar fi existat acel arbitru britanic atît de rău intenționat. Ca valoare a jocului, reprezentativa maghiară nu a arătat mare lucru și cu mai multă hotărîre puteam să luăm încă de acolo un avantaj care ne-ar fi prins foarte bine. Numai că în mod surprinzător, Angelo Niculescu, ca și la Belgrad, de altfel, a mizat numai pe un rezultat egal. Este evident pentru cine l-a urmărit că antrenorul naționalei noastre este condus de principiul că e mai sănătos să pierzi la scoruri strînse decît să riști și să cîștigi. El e autorul acelei temporizări care la vremea ei a însemnat ceva pentru jucătorii români, mai ales în plan psihologic, stil de joc iute părăsit de formațiile serioase.

Abordarea meciurilor cu Ungaria s-a făcut curajos deși înainte de primul meci tricolorii nu arătasera mare lucru în fața Franței. Apărea încă de pe atunci o evidentă lipsă de condiție fizică la jucătorii noștri, o scădere de ritm mai ales în repriza a doua, fapt confirmat în partidele care au urmat. Aș mai discuta și selecția oarecum tradițională, fără schimbări spectaculoase, înțeleaptă la urma urmelor, dar cu rezultate neplăcute în final. Era evident de mult pentru toată lumea că Dombrowschi și Domide nu aveau să facă față unei naționale ca aceea a Ungariei. Primul corespundea foarte bine scopului temporizării, ajutînd masiv apărarea în momente grele, dar băcîoanul nu a fost și nu va mai fi niciodată de aici înainte omul de bătaie care se cere în spațiul aglomerat din fața porții. Întrebuințat ca extremă el nu putea să corespundă pentru că nu are viteză și deci, de vremea o invenție fantezistă, Domide, cu toate partidele sale de la Arad, excelențe, în națională e sters, timid, timorat, fără strălucire. O spun categoric, nu mi se pare nici măcar o formulă de viitor. A mai fost și lipsa de pregătire fizică a naționalei noastre. În sfîrșit, lungul cantonament de la Snagov. Pare inexplicabil că Angelo

a recurs la un mijloc depășit de constrîngere tocmai în preajma unui meci decisiv, cum era cel de la București cînd era vorba de niște oameni în care se putea avea încredere. Rămîn la părerea nestîmănută că arestuirile chiar pe marginea lacului Snagov sînt mai mult decît păgubitoare. La sfîrșitul rîndurilor mele o să vă întreb: bine, bine, dar soluțiile?

Sînt mai buni Neagu și Iordănescu decît Domide și Dombrowschi? Sînt mai utili Lucescu și Florian Dumitrescu? Ce să facem dacă nu avem un fundas mai bun ca Deleanu? Eu cred că un mare antrenor e dator să știe cînd trebuie să înlocuiască pe cei care încep să regreseze. Iată, nici Ramsey nu a acționat la timp și unsprezecele englez se află într-o decadentă evidentă. Dar lucrul în sine îl salvează prin comparație cu Angelo? Sigur că în Anglia se găsesc jucători buni în număr mai mare decît la noi. Dar asta ne scutește de a căuta o soluție? Am văzut duminică a doua echipă națională, zisă olimpică, întărită cu oameni de la a întâia. Despre evoluția ei s-a scris destul. Iată unde se greșește: că nu lucrăm în perspectivă. Ne-a fost frică să pierdem cu niște veritabili olimpici și am pierdut cu niște senatori blazați. În felul acesta nu vom avea niciodată viitor în fotbal. De altfel aici cred eu că putem găsi secretul succeselor lui Angelo. El este un om norocos. A găsit cîțiva jucători excepționali și a ascultat de sugestiile altora. A făcut mult pentru ei, prin calmul, nepăsarea, așa zice, cu care i-a condus sau poate nu a făcut decît să se bazeze pe talentul celor pe care-i avea în mină. De aici înainte însă ne trebuie un antrenor cu adevărat mare care să știe să facă ceva cu o echipă mare. Pentru că adevărul este că noi am avut și poate un timp vom mai avea o echipă mare, dar un antrenor pe măsura ei, nu...

Din păcate...

STEUA — SPORT CLUB 2-1 (1-0)

AU MARCAT: Năstase (min. 33), Tătaru (min. 46) și Mloc (min. 56).

STADIONUL „23 August”; teren bun; timp frumos; aproximativ 5 000 de spectatori.

STEUA: Haidu 7 — Sătmăreanu 8, Smarandache 6, Clugarin 7, Negrea 6 (min. 63: Cristache 7) — Vigu 8, Naom 9 — Pantea 6, Tătaru 8, Năstase 8, Aelenei 8 (min. 63: Ștefănescu 6).

S.C. BACĂU: Ghiță 6 — Kiss 5, Catargiu 8, Velicu 8, Comănescu 8 — Sinăuceanu 6, Hrițcu 6 — Mloc 8, Pană 8, Ruglubei 4 (min. 80: Florea), S. Avram 5 (min. 46: Băluță 7).

ARBITRU: O. Anderco (Satu Mare), nota 8.

NAOM

UN JOC DOMINAT, AUTORITAR, DE STEUA. După un început echilibrat, în care băcăuanii ni s-au arătat la fel de îndrăzneți ca și în alte ocazii, tot în Capitală, Mloc având în min. 12 o ocazie extrem de favorabilă de a deschide scorul, direcția jocului este preluată, progresiv, de echipa bucuresteană. Deși nivelul tehnic al partidelor nu este cu nimic remarcabil, meciul este atractiv pentru că... se așteaptă golurile. În conformitate cu sensul jocului, cea care deschide scorul este Steua. O cursă a lui Tătaru, o angajare a lui Năstase în careu, o fentă care-l elimină pe Ghiță, leșit la blocaj, și... 1-0. Al doilea gol cade surprinzător, în primele secunde ale celei de-a doua reprize, ca urmare a unui șut-surpriza (nu prea puternic) de la 25 m. al aceluiași Tătaru. În plină dominare steuistă, o frumoasă acțiune Băluță — Mloc se încheie prin reducerea scorului de către ultimul. Până la sfârșitul meciului, inițialiva va rămâne, însă, de partea gazdelor, care ratează multe ocazii, cea a lui Pană din min. 80 fiind cea ce numim, de obicei, „unică”. (M. P.)

5-3 (3-2)

AU MARCAT: Pislaru, Șumuleanu, I. Constantin, Răducanu, Vlad, respectiv, Encescu, Dobos, Botez.

STEUA: Gabriel — Nițu, Iovanescu, Dumitru III (Stolca), Micoș — Savu (Tucă), Tom Ion — Șumuleanu, I. Constantin (Răducanu), Pislaru, Vlad.

SPORT CLUB: Ursache (Cluz) — Ghica, Răileanu, Căpuț, Burulană — Cioanca (Dobos), Dușan — Pruteanu, Sogu, Encescu, Botez.

ARBITRU: Ilie Puța (Buc.).

C.F.R. Cluj — CRIȘUL 2-0 (2-0)

AU MARCAT: M. Brețan (min. 30) și Tegean (min. 34).

STADIONUL Municipal; teren bun; timp frumos; aproximativ 3 000 de spectatori.

C.F.R.: Gadja 8 — Lupu 7 (min. 70: Szoke 7), Dragomir 7, Penzeș 8, Roman 8 — M. Brețan 8, Cojocaru 7 — S. Brețan 6, Vișan 7, Tegean 7 (min. 63: P. Gheorghe 6), Petrescu 6.

CRÎȘUL: Bologan 6 — Sărac 6, Lucaci 7, Dărăban 8, P. Nicolae 6 — Șchiopu 8, Cociș 6 — Bocuș 6, A. Gărd 6, Colnic 8, Covaletic 6.

ARBITRU: E. Păunescu (Vaslui), nota 9.

DUPĂ PAUZA, JOC PRUDENT. Cu gândul la ce s-ar putea întâmpla la... Iași, gazdele atacă dezvăluit din primul minut. În primul șut de oră înregistrăm în contul ciferelor șase șuturi la poartă și trei lovituri de colț. Primul gol cade în min. 20 din fața fixă: lovitura liberă de pe linia de corner, executată cu bulă, Petrescu, învâlmășeală în careu, mingea ajunge la M. Brețan, un șut și balonul se strecoară printre picioarele jucătorilor în plasa. Replica orădenilor este destul de palidă, doar Colnic, foarte incisiv, se „bate” cu apărarea clujeană. În min. 33, totuși patrunde în careu, intră o fracțiune de secundă șutul decisiv și Gadja respinge. În minutul următor, al doilea gol al clujenilor: Vișan deschide pe S. Brețan, o centrare perfectă și Tegean înscrie cu o lovitura de cap. La reluare, după ce... rapidiștii au egalat și apoi au preluat conducerea la Iași, feroviarul clujen încep să joace foarte prudent. Orădenii les tot rătăcesc la atac, dar apărarea gazdelor rezolvă bine toate problemele. Partida se încheie cu victoria meritată a gazdelor. (VICTOR MOREA).

M. BREȚAN

5-1 (2-0)

AU MARCAT: Donici — 3, Culcear și Manu, respectiv, Făbă.

C.F.R.: Negrea (Totolanu) — Lăriceș (Codreanu), Karanczi, Băitan, Șerban — Manu (Marin), Mihaly — Culcear, Șco, Munteanu, Donici.

CRÎȘUL: Hăciu — Micoș, Lemac, Boteș, Clorba — Cociș, Torjoc — Făbă, Zsombak, Moș, Ungur.

ARBITRU: T. Cîmpeanu (Beleacu).

POLITEHNICA — RAPID 2-2 (1-0)

AU MARCAT: Moldoveanu (min. 20), Boc (min. 39), Neagu (min. 60) și Alecu (min. 83).

STADIONUL „23 August”; teren ușor denivelat; timp frumos; spectatori circa 9 000.

POLITEHNICA: Pop 6 — Romila I 6, Alecu 8, Stoicescu 8, Pal 6 — Romila II 3, Simionu 6 — Căuce 7, Lupulescu 3, Cuperman 2, Moldoveanu 8.

RAPID: Răducanu 9 — Pop 8, Lupescu 7, Boc 8, Codrea 6 — Mușat 8, Dinu 8 — Năsturescu 5, Neagu 6, Marin Stelian 6, Angelescu 5 (min. 48: Codreanu 7).

ARBITRU: Z. Drăghici (Constanța), nota 3.

RĂDUCANU

ARBITRUL DE CENTRU — „EROUL” MECIULUI. Așa cum venise Rapidul, cu cinci fundași în formație, era limpede că vizează remiza. Moldoveanu, însă, înscrie frumos de la 23 de metri, Răducanu mai lăse de două ori salvator, cu piciorul, în afara cadrului și... repriza întâi este a gazdelor. Ghileșeni, care nu trăsese rău un șut pe poartă în primele 45 de minute, își revine după pauză grație... fundașilor. Egalează Boc, după o combinație Dinu — Codreanu urmată de o pasă inteligentă a ultimului, și peste un minut Neagu preluă conducerea. Oaspeții nu mai întârziează rezistență, însă Neagu și Marin Stelian ratează foarte ușor și... ieșenii trec la atac. Se vor lăsa, însă, de un Răducanu uhtor în două faze (min. 73 și 76) când va scoate mingea incredibil. Alecu (forțat, totuși, șansa și în min. 85 egalează Boc. Dar cite emoții până ce golul va fi validat! Pentru că arbitrul Zaharia Drăghici sancționează la început un ofsaid, iar după mai mult de un minut de presiuni asupra sa, acordă golul, dându-și singur un vot de blam. (M. M. I.)

1-1 (0-0)

AU MARCAT: Dobre și Ipa-

POLITEHNICA: Străjeru — Epate, Hancuș, Lemnaru, Miriță — Alioale, Ciobotaru (Iamșec) — Arhip, Rimbu, Șofian, Croitoru.

RAPID: Rămureanu — Dumitrescu, Marin, Grigoras, Cincă — Niță, Dobre — Cătrina, Sraț, Iordan, Nedianu, (Boc).

ARBITRU: Gh. Niță (Cîmpulung Moldovenesc).

PETROLUL — A.S.A. Tg. Mureș 5-0 (3-0)

AU MARCAT: Oprisău (min. 13), Cozarec (min. 43), Dineuță (min. 45), Moldovan (min. 55), Cringășu (min. 89).

STADIONUL Petrolul; teren alunecos; timp ploios, apoi însoțit; spectatori 9 000.

PETROLUL: M. Ionescu 7 — N. Ionescu 8, Bădin 8, Mierlău 7, Ciuplău 7 — Cozarec 8, Cringășu 7 — Dineuță 8, Moldovan 9 (min. 80: Florea II), Marcu 8, (min. 80: Iuhas), Oprisău 8.

A.S.A.: Solyom 4 (min. 48: Nagel 5) — Ștefăniș 3, Hölioni 7, Ispr 5, Czako 5 — Varodi 5, Orza 6 — Fărcăș 5, Mureșan 7, Hajnal 7, Lucaci I 3 (min. 61: Lucaci II 5).

ARBITRU: A. Bentu (București), nota 9.

JOC ÎN SENS UNIC. Petrolușii au apăsă din start pe accelerator, reușind, relativ repede (min. 13, autor Oprisău), deschiderea scorului. În toată prima repriză, oaspeții au făcut figură de dovedindu-se vulnerabili mai ales în situația de apărare, când ultima linie s-a arătat ezitantă între jocul la ofsaid și cel la dublă. Superioritatea pe toate planurile le-a adus ploștenilor două goluri în finalul reprizei: în min. 43, Cozarec, a conștientizat, cu capul, din pionaj, centrarea lui Moldovan, iar în min. 45 Dineuță a înscris, tot cu capul, la centrarea aceluiași Moldovan. 3-0 și repriza se încheie cu un bilanț elevat în privința ripostei oferte de oaspeți: un singur șut al acestora (min. 23, Orza) spre spațiul portii adverse. În min. 55, Moldovan majorează scorul la 4-0, încheind, cu șut decisiv, o acțiune pornită de la o fază fixă. La acest scor, Petrolul mai oprește motoarele, A.S.A. se vede mai des în atac, permițându-i lui M. Ionescu să se releve în min. 62, 69 și 78. Cu un minut înainte de sfârșit, Cringășu înscrie și el. (G. N.)

MOLDOVAN

3-2 (1-1)

AU MARCAT: Roman, Manastire (din 11 m), Moraru, respectiv, Hamar (2).

PETROLUL: Mărculescu (Cojocaru) — Bizinich, Toader, Mureșan, Panfilă (Tăporea) — Manastire, Roman — Doru, Dobre, Moraru, Dobrescu.

A.S.A.: Nagel (Nae) — Clodoc, Szasz, Uchias, Onulan — Hamar, Rusu — Katoana, Szekely, Sucu (Pecsi), Ronea (Szantio).

ARBITRU: Marcel Mangane (București).

JIUL — FARUL 2-2 (2-2)

AU MARCAT: Muțescu (min. 11), Tănase (min. 14), Năldin (min. 36) și Turcu (min. 37).

STADIONUL Jiul; timp frumos; teren bun; spectatori aproximativ 3 000.

JIUL: Marincan 4 (min. 46: Sucu 7) — Georgeșcu 7, Georgevici (min. 8: Dădu 6), Stocker 6, Tănase 5 — M. Marincan 5, Iabardi 6 — Urmeș 6, Muțescu 8, Stoian 6, Năldin 6.

FARUL: Popa 7 — Ghirca 7, Măreș 6, Bălosu 8, Nistor 6 — Antonescu 8, Miha 7 — Tănase 8, Oprea 7, Caramian 8, Turcu 6 (min. 72: Rădulescu 6).

ARBITRU: C. Ghemigean (București), nota 8.

TANASE

OASPEȚII AU OBTINUT O REMIZĂ PREȚIOASĂ. Surpriza în tribunele stadionului „Jiul” la apariția formației locale, pentru că între barele portii s-a postat Marincan și pe banca rezervelor a rămas rudnățul Sucu. În min. 8 Georgevici, accidental, va fi înlocuit cu Dodu. Citeva atacuri ale gazdelor culminează cu un gol frumos înscris de Muțescu. Imediat însă Tănase egalează cu un cursul integral al lui Marincan, care — probabil — nu a putut suporta o răspundere atât de mare. Înaintașii Jiului își fac din nou datoria (gol: Năldin, min. 25), dar apărarea spulberă avansul printr-o replică naivă la încursiunea lui Caramian, finalizată de Turcu. La pauză, Măreșan (care alături a făcut meciuri mai bune) va fi înlocuit. Repriza a doua înceamnă un duel lung, dar pleroc litre o echipă ce nu poate suporta gustul înscăsurii pe teren propriu și o altă care începuse să creadă în egalul de aur obținut pe teren străin. Mingile trimise înalt în careu constant sînt o pradă ușoară pentru portarul Popa și victoria, forțată de gazde, nu se poate realiza. (I. C.)

0-0

JIUL: Rusu — Nemeș (Anghelina), Cătuș, Rabulea, Munteanu — Bălduc, Constantin — Lăteian, Șovănu, Uilecan, Bîro.

FARUL: Constantin — Dămașan (Băicaru), Măhălescu, Drăganu, Costin — Codin, Mateescu — Rada, I. Măclucă, M. Măclucă, Moldovan.

ARBITRU: Gh. Mieu (Tg. Jiul).

U.T.A. — DINAMO 1-2 (1-0)

AU MARCAT: Domide (min. 42), Bataclu (min. 70 și 72).

STADIONUL U. T. A.; timp calduros; teren bun; spectatori: aproximativ 15 000.

U.T.A.: Vidac 6 — Bîrău 7, Lereter 6, Pojoni 6, Popovici 8 — Petescu 6, Broșovschi 6 — Sima 5, Kun II 6 (min. 62: Axente 6), Domide 6, Both 5.

DINAMO: Constantinescu 9 — Gaspar 7, G. Sandu 8, Dobru 9 (min. 77: Măgălean), Cheran 8 — Dinu 9, Radu Nunwellier 8 — Baraciu 8, Dumitriu II 6, D. Popescu 5 (min. 53: Custof 7), Dumitrescu 8.

ARBITRU: V. Topan (Cluj), nota 6.

PRIMA OARĂ ÎNVINSĂ ACASĂ. La Arad, la fel ca și în campionatul trecut, Dinamo a învins U.T.A. numai că în ediția trecută dinamoviștii au intrat în posesia titlului de campioni, pe cînd acum n-au putut decât să acorde „galoane” tinerilor promovati în echipă: Dobru, Gaspar, Bataclu, Custof. Mai ales, extremul Bataclu, autorul celor două goluri cu care bucureștenii i-au învins pe lideri. Pînă la golul egalizator (min. 70) partida fusese, oarecum, echilibrată, deși arădenii au condus la pauză printr-un gol înscris din flăcărâta poziție de ofsaid (Domide), iar dinamoviștii au condus ostilitățile după reluarea partidelor. În urma celui de al doilea gol înscris de debutantul Bataclu (în mai puțin de două minute de la cel egalizator, din aceeași poziție și în același punct al portii 9), echipa oaspete a avut posibilitatea să-și mărească avantajul, arădenii parînd sîși. În ultimele minute ale partidelor, liderii își adună ultimele forțe pentru a încerca egalarea, zadarnic însă, pentru că apărarea dinamoviștilor, condusă de Constantinescu și Dinu rezistă. (P. SL.)

DOBRU

1-0 (1-0)

AU MARCAT: Pfeifer.

U.T.A.: Ziller (Nagy) — Drăucan, Bocuș, Moldovan, Calmore — Pirvu, Tisză — Tusa (Cillan), Petrișor, Marcovici, Pfeifer.

DINAMO: Andrei (Eftimescu) — Zwölfer, Merla, Mîndruț, Bocacu — Lăbuș, Moldovan — Roșu, Tudose (Stoliciță), Petre, Iorga.

ARBITRU: D. Munteanu (Reșița).

F. C. ARGES — „U” Cluj 0-0

STADIONUL 1 Mai; teren excelent; timp frumos; spectatori aproximativ 15 000.

F.C. ARGES: Stan 8 — Cioian 8, Olteanu 8, Vlad 8, Ivan 9 — Prepurgel 9.

M. Popescu 7 — Radu 6, E. Dumitru 7 (min. 72: Barbu), Frătilă 6 (min. 58: D. Ștefan 6), Jercan 7.

„U” CLUJ: Ștefan 10 — Crețu 7, Pexa 9, Solomon 7, Cîmpeanu 7 — Anca 8, Mureșan 8 — Ulfăleanu 7, Munteanu 7, Adam 6 (min. 46: Iordache, min. 77: Mihașă), Lică 10.

ARBITRU: N. Petrică (București), nota 10.

ȘTEFAN

PITEȘTENII ATACA TITLUL CU PATRU TITULARI LIPSA. F. C. Argeș demarează foarte bine datorită celor doi mijlocași și lui Jercan, autori unor combinații de certă subtilitate. Fundașul Ivan concurează și el la realizarea unei presuni ofensive. Chijeni rezistă datorită „triunghiului” Pexa, Solomon, Anca, grație inteligenței tactice și virei lui Lică, precum și portarului Ștefan, care atinge deseori perfecțiunea. Ivan, în min. 19, și Munteanu, în min. 41, trag în bară. Piteștenii ratează ocazii mari prin Dumitru, Frătilă, Cioian și Radu. După pauză — o repriză de echilibru. Amintirea oaspeților sporește. Fiecare echipă se apropie de victorie (Dumitru, Lică, Munteanu, Prepurgel). Rezultat care mulțumește și nemulțumește ambele formații; joc frumos, deși nu s-a înscris nici un gol. (R. B.)

2-1 (1-0)

AU MARCAT: Neculcea, Georgescu, respectiv, Necolțu.

F.C. ARGES: Niculescu — Moisescu, Chivescu, Neculcea, Nedelcu — Tudor, Cîrstea — Din, Frătilă, Petre (Mișu), Georgescu, Popa (Radu).

UNIVERSITATEA: Negru (Lăzărescu) — S. Mocanu, Ielciu, Negruțiu (Popa), Somfăleanu — Poraszk, Faneș Lazar — Bucur, Munteanu, Mihail (Necolțu), D. Moculescu.

ARBITRU: N. Stoiculescu (Rm. Vilcea).

ST. ROȘU — „U” Craiova 0-1 (0-1)

AU MARCAT: Marcu (min. 23).

STADIONUL Tineretului; timp frumos; teren bun; spectatori 5 000.

ST. ROȘU: Adamache 7 — Ivănescu 8, Jenei 6, Olteanu 7, Cojocaru 8 — Cadaru 6 (min. 66: Gherghel 5 (min. 26: Florescu 4 — eliminat min. 74) — Zoltică 5, Pescaru 6, Balint 5, Györfi 7).

UNIVERSITATEA: Păpuș 8 — Niculescu 7, Deselnicu 5 (eliminat min. 73), Sameș 7, Veale 6 — Ștrîmbeanu 8, Ivan 7 (min. 46: Berneanu 7) — Țărălungă 7, Niță 8, Obiemenco 6 (min. 77: Bîțian), Marcu 9.

ARBITRU: C. Petrea (București), nota 9.

EXEMPLU DE ANTI-JOC. Intrări foarte dure, mingi trimise intenționat la tribune, intimidarea executată aruncărilor de la margine — iată modul în care au căutat să-și apere șansele eroienii. Marcu (cel mai bun de pe teren) a înscris plasat în min. 22, șutînd de la marginea careului. Din acest moment, oaspeții au făcut totul în scopul scurgerii timpului. Brașovenii au dominat cu insistență, dar n-au reușit să treacă de apărarea excesiv de aglomerată a adversarului, înecîndu-și ritmul acțiunilor în zona de finalizare sau preferînd — contraindicat — pătrunderile individuale. De cealaltă parte, doar Marcu a rămas înfip între Jenei și Olteanu, devenind prin încursiunile sale un permanent pericol pentru poarta aparată de Adamache. Cojocaru (min. 48) ratează în bară transversală. Minutele se scurg, în defavoarea stegărilor, intr-o stare de înaltă tensiune nervoasă. Deselnicu și Florescu sînt eliminați. Ștrîmbeanu, Marcu, Ivan și Zoltică fac și el eunostia cu cartonasul galben într-o partidă foarte slabă. (GH. N.)

MARCU

1-0 (0-0)

AU MARCAT: Pavlovič.

ST. ROȘU: Casoni (Albu) — Lupușan, Marian, Pălinșan, Vasiliță — Bera (Sasu), Godjea — Clucă, Pavlovič, Șerbanotu, Drăgoi (Porumbița).

UNIVERSITATEA: Oprea (Ilică) — Negruță, Țiță, Tacol, Cioacărian — Păunescu (Bolidic), Husu — Ustăbașel (Ninu), Pirvu, Mincioagă, Dinu.

ARBITRU: Maximilian Popescu (București).

NEMULȚUMIRI ARĂDENE

Abătut, sub povara celor două înfrângeri consecutive care au detronat-o pe U.T.A. de la șefia clasamentului, antrenorul ei, N. Dumitrescu, încerca după meci să analizeze pe toate fațetele cauzele care au condus la aceste eșecuri.

— Nu ascund deloc unele slăbiciuni manifestate în jocul elevilor mei, dar, în ultima vreme, avem de făcut față, în același timp, nu numai adversarilor direcți ci și indirecti.

— Și la ce faceți referiri? I-am întrebat, curios, pe antrenorul arădean, pe care-l știm un om ponderat, măsurat în tot ceea ce face și în ceea ce afirmă.

— Sintem nemulțumiți în pri-

vința delegărilor cavalierilor flăcărilor. Judecați și dv. dacă este normal ca, într-un moment în care U.T.A. este talonată în clasament de F.C. Argeș și „U” Cluj, Colegiul central să delege la Arad, arbitri din... Pitești și din... Cluj. Nu intenționez să pun la îndoială buna credință a celor doi arbitri, I. Chilbar și V. Topan, dar asemenea delegări pot da loc la diverse interpretări. S-ar putea să mă înșel. Dar, oricum, cu o inabilitate a Colegiului central tot avem de-a face.

Într-adevăr, ne întrebăm și noi, de ce Colegiul central al arbitrilor se pune în neplăcuta situație de a da loc la interpretări și suspiciuni?...

ORĂDENII SE PREGĂTESC LA „A” PENTRU „B”

Scurtă convorbire cu doi conducători ai Crișului, antrenorul I. VLAD și președintele clubului GH. BODOR, după jocul cu Rapid. Ambii erau încă sub impresia rezultatului dezastruos, la care nu se așteptau, dar nu-și pierduseră speranța că totuși vor face din această echipă o formație cu care să revină la A.

— De fapt, acum nu facem decât să pregătim echipa pentru B, ne spune antrenorul Vlad, și cum de citva timp am continuat s-o întinerim cu elemente valoroase, dar lipsite de experiența competițională, ne așteptăm la eșecuri. Sigur că nu de proporțiile celui din fața Rapidului, pe care eu îl pun totuși pe seama acestui fapt. Am înțeles însă în noii promoși, Bedea, Tamaș, Agud, Colnic, Birta, Bocșa, Katona II, la care se vor adăuga Lemak, precum și trei juniori foarte talentați — doi atacanți Sas Mircea și Ocoliceanu, și fundașul central Zingros, toți trei pregătiți de antrenorul Ferencz. Dorim să adăugăm o echipă în majoritate din elemente locale, legate de oraș și de club și am credința că vom reuși, așa cum a izbutit și A.S.A.

— Paralel, însă, a intervenit președintele clubului, Gh. Bodor, ne interesează și situația profesională a tinerilor noștri. Cu sprijinul forurilor locale am organizat un curs special de pregătire a jucătorilor Katona I, Covalcic, N. Petre, Birta, Dărăban și Sărac în vederea examenului de admitere la Institutul de educație fizică.

În ciuda aceluia 0-7, echipa Crișului a dovedit talent, și posibilități de progres, dar îi lipsește acum experiența și îndrăzneala, încrederea și încurajarea suporterilor săi. Cînd le va avea, va deveni o formație bună.

(p. g.)

FAIR-PLAY

Mureșan (A.S.A.) apără fair-play-ul sărind peste portarul Gadja (fază din meciul A.S.A. — C.F.R. Cluj, 1-0)
Foto: MIHAI SZASZ — Tg. Mureș

TINERET — REZERVE

1. „U” CLUJ	25 17 4	4 52—22 38
2. Petrolul	25 14 7	4 46—24 35
3. Dinamo	25 14 4	7 47—21 32
4. Rapid	25 10 9	6 41—27 29
5. „U” Craiova	25 11 7	7 27—17 29
6. U.T.A.	25 12 4	9 33—29 28
7. Steaua	25 12 3	10 49—29 27
8. Crișul	25 11 4	10 30—37 26
9. F. C. Argeș	25 9 7	9 29—31 25
10. St. roșu	25 10 4	11 37—31 24
11. Farul	25 7 8	10 21—29 22
12. Jiul	25 7 6	12 23—44 20
13. C.F.R.	25 6 13	27—52 18
14. A.S.A.	25 7 3	15 29—49 17
15. Politehnica	25 5 6	14 24—47 16
16. Sport Club	25 6 2	17 26—52 14

CUPA „A+T”

1. „U” CLUJ	50 30 9	11 88—46 69
2. U.T.A.	50 24 11	15 77—53 59
3. Dinamo	50 24 10	16 81—49 58
4. Petrolul	50 22 14	14 65—54 58
5. F. C. Argeș	50 25 8	17 71—62 58
6. Rapid	50 21 13	16 78—57 55
7. „U” Craiova	50 21 12	17 58—48 54
8. Steaua	50 21 10	19 79—51 52
9. St. roșu	50 20 11	19 64—48 51
10. Farul	50 15 16	19 46—61 46
11. A.S.A.	50 18 10	22 55—75 46
12. Sport Club	50 19 6	25 66—82 44
13. Jiul	50 16 12	22 46—75 44
14. Crișul	50 13 10	27 40—81 36
15. Politehnica	50 10 15	25 51—85 35
16. C.F.R.	50 11 13	26 47—85 35

● În dimineața meciului cu Politehnica Iași, Kiss — fundașul Sport Clubului, — spectator la jocul de Divizie B Știința — S.N. Oltenița, își exprima sincer părerea de rău pentru accidentarea lui Aelenei, în înfrângerea Steaua — Sport Club, în urma căreia atacantul bucureștean a suferit o fractură la mână, lovindu-se în cădere de bordura de la marginea pistei.

— A fost un angajament corect, bărbătesc, spunea Kiss, și nicidecum intenția unui joc periculos. A fost un accident involuntar pe care îl regret, cu atât mai mult cu cât îl simpatizez pe Aelenei și cred în finețea și talentul lui de jucător.

● Meciul dintre Dinamo și Jiul se sfârșise. Pe culoarul de sub tribuna a II-a, Mircea Lucescu stătea mai abătut ca oricînd. Motivul era lesne de înțeles. Abia introdus în formație în min. 54, Lucescu a reușit să schimbe total fața jocului atacului dinamovist prin câteva incursiuni debordante, dar — ce păcat — a fost nevoit să părăsească terenul numai după 16 minute de joc datorită recidivării unei mai vechi leziuni musculare. „Sint a tit de ghinionist — se lamenta Lucescu — totuși acum cînd manifestăm o excelentă dispoziție de joc. Îmi pare

ECHIPA CAMPIONATULUI

ADAMACHE (195)

MIOC (185) CATARGIU (189) VLAD (193) POPOVICI (182)
ANCA (189) SIMIONAS (183)
LUCESCU (172) KUN II (174) DOMIDE (191) HAJNAL (190)

rău că voi fi din nou înapoi o perioadă de timp, mai ales că echipa noastră și-a intrat se pare în mină, acum în finalul campionatului, și a portul meu ar fi fost atât de necesar. Ce să-i faci? Acestea sînt neșansele noastre, ale jucătorilor. Cînd ție lumea mai dragă te vezi nevoit să privești meciul din tribună.”

● După încheierea meciului A.S.A. — C.F.R. ceasul stadionului arăta minutul 95 și o parte din public l-a apostrofat pe arbitrul Rainea că a prelungit meciul cu cinci minute, nu cu două după cum semnalase. Conducătorul jocului nu a adăugat însă celor 90 de minute regulamentare decât ceea ce făcuse cunoscut unui stadion întreg. Confuzia a provenit de la cronometrul defect al tablei de marșaj. Nu i-ar strica un meșter să-l repare.

● Indiferent care ar fi fost motivul, Sandu Gabriel nu avea dreptul să-și dea friu liber nervilor, așa cum a făcut-o în partea a doua a meciului cu Jiul, cînd, prin manifestări lipsite de sportivitate, și-a atras dezaprobarea publicului spectator. Un fapt semnificativ, educativ și cel se poate de lăudabil a venit prompt din partea antrenorului Nicușor, care s-a ridicat de pe bancă, s-a îndreptat spre marginea terenului și a atras atenția fundașului dinamovist să se potolească fiindcă altfel i va scoate din formație. După această binevenită intervenție, Sandu Gabriel s-a liniștit.

● Penzeș, fundașul central al feroviarilor clujeni, a apărut duminică la Tg. Mureș cu un imens bandaj în jurul capului. Cauza? „S-a lovit la un antrenament”, după cum ne-a spus dr.

BIETUL VIDAC!...

Impovărat de greșeala comisă la golul marcat de Caraman, portarul arădean Vidac privește cu tristețe jocul, din spatele porții unde s-a oprit după ce a fost înlocuit cu Ziller. Soarta ultimului apărător al buturilor unei echipe...

C. Rădulescu. Bandajul nu l-a împiedicat pe Penzeș să joace excelent.

● La sfîrșitul meciului cu Dinamo majoritatea jucătorilor de la Jiul recunoșteau cu obiectivitate că evoluția lor a fost sub orice critică. Dar în același timp, spuneau ei, canicula ne-a turnat plumb în picioare. „La pozele Paringului nu ne amintim să fi jucat vreodată pe o asemenea căldură, mărturisirea Libardi. La un moment dat simțeam că nu mai primim aer.”

● Cu puțin timp înaintea partidei Steagul roșu — Steaua, antrenorul brașovenilor, Proca, după ce a făcut cunoscute rezervele echipei sale a fost întrebat de ce nu figurează printre acestea Pavlovici. Răspunsul a venit prompt.

— Pavlovici a fost exclus din lot. Pentru ne-seriozitate.

● Un frumos exemplu l-a dat în dimineața meciului de la Tg. Mureș fundașul Ispir (A.S.A.), l-am întâlnit învînt de zor pentru examenele la școala de mîștră al cărui elev este. L-am întâlnit și pe Caniaro, despre care se spune că a bolnav la prînz se trata la barul de zi de la hotelul „Transilvania”, iar seara la restaurantul „Mureșul”...

● Portarul bucureștilor, Coman, n-a făcut deplasarea la Brașov. Motivul?

— La un antrenament — ne-a spus antrenorul Valentin Stănescu — mîine venită din bară i-a întors pe dos două degete!...

ECHIPA ETAPEI A XXV-a

● GADJA
● SATMĂREANU ● BOC ● PENZEȘ ● COMĂNESCU
● PREPURGEL ● BERNEANU
● MIOC ● DUMITRIU II ● DOBRIN ● MARCU

AZI — ETAPA A XXVI-a

Importante pentru locul 1

● Arad: U.T.A. — UNIVERSITATEA Cluj ● Constanta: FARUL — F. C. ARGEȘ

Importante pentru locul 15

București: ● STEAUA — POLITEHNICA ● Cluj: C.F.R. — SPORT CLUB

Pentru celelalte locuri

● Petroșani: JIUL — RAPID ● Oradea: CRIȘUL — DINAMO
● Craiova: UNIVERSITATEA — PETROLUL ● Tg. Mureș: A.S.A. — STEAGUL ROȘU

INVINSĂ LA CONSTANȚA, U.T.A. CEDEAZĂ, DUPĂ 20 DE ETAPE, PRIMUL LOC! ASTĂZI, ÎNSĂ, E RÎNDUL LUI F.C. ARGEȘ SĂ-ȘI APERE POZIȚIA DE LIDER PE MALUL MĂRII!

CONSTANȚA. — Dezolare în tabăra arădenilor, după primirea celui de al doilea gol. Petrescu (nr. 5) și Loreter se apucă cu mâinile de cap, gest care exprimă ciudă și necaz. Vidac (nr. 1) se uită la ei cu vinovăție...

DULCE CA MIEREA A DEVENIT CAMPIONATUL!...

La un moment dat, mai precis prin etapa o XXI-a, am crezut că s-a încheiat campionatul. Credeam, atunci, că cele trei necunoscute ale acestei ecuații care este clasamentul au fost rezolvate, că ascensiunea U.T.A.-ei nu mai poate fi oprită, că C.F.R. Cluj, în superba sa luptă, încearcă inutil „marea salvare”, fiind o condamnată sigură alături de Crișul. Credeam toate acestea și ne părea rău gândind că am spus prea devreme adio interesului și tensiunii spectaculoase din campionatul nostru cel de toate zilele. Dar au venit cele două etape de după întreruperea din mai, cele două etape din „perioada maraton” (adică patru etape în 12 zile, între 24 mai și 4 iunie) și au... aruncat clasamentul în aer, conferind dispoziției noastre și patos aparte. Astăzi, după aceste două etape...

Liderul autoritar U.T.A., a pierdut acasă cu Dinamo, o mai cedat duminică și pe litoral („bătrâna doamnă” a resimțit și ea, se pare, ce înseamnă convocarea mai multor jucători la loturile reprezentative!), și în loja de aur s-au instalat, neabătut, cel puțin până dăseară, Dobrin și ai săi hotărâți (și favorizați) ca niciodată să aducă primul titlu în Trivale. La „polul frigului” Politehnica lăsa a mai pierdut un punct acasă, cu Rapidul, acum o săptămână, și a ajuns de-a binelea pe „nisipurile mișcătoare”, acolo unde se va da, indirect, o veritabilă luptă pe viață și pe moarte. Programul pare favorabil feroviarilor clujeni care mai au încă trei jocuri acasă (cu S. C. Bacău azi, cu Steaua și cu Farul) față de cele două (cu Crișul și U.T.A. — în penultima etapă) ale ieșenilor, dar formația din Capou, obosită și roasă de neliniști, are, totuși, două puncte avans. S-ar putea ca astăzi la București, în numele unei tradiții favorabile, studenții din Iași să obțină un punct de aprijin în jocul cu Steaua, și atunci...

La ora actuală clasamentul este, deci, un vulcan care erupe continuu, și dacă universitarii din Napoca n-ar fi pierdut duminică acasă un mare punct în fața Petrolului (martorii oculari zic că suporterii lui Onisie s-au bucurat pentru câștigarea acestui punct) clocotul piscurilor ar fi fost și mai profund. Dar și așa, e zbucium mare pe piscuri, trei teamuri se zbat între iluzie și teamă, iar ziua de astăzi ar putea simplifica „ecuația titlu” cum tot altfel de bine ar putea-o complica. Va fi turnir, duel sau F. C. Argeș va sprinta singură spre Mlaia gloriei supreme? Răspunsul sălășluiește în cele două partide, Farul — F. C. Argeș și U.T.A. — „U” Cluj care domină cea de-a XXVI-a rundă, de astăzi.

În afara neașteptatelor mutații de pe verticală, campionatul a devenit spectaculos și prin numărul mare de goluri marcate. După ce acum o săptămână înțelegerea se relua prin 22 de goluri, o cifră nu tocmai de neglijat, cu cele 29 de goluri înscrise duminică, înaintașii au bătut recordul actualei ediții. Evident, cota hotărâtoare a acestui record revine Rapidului prin astronomicul 7-0 cu Crișul, alt record al campionatului (în cele două etape de la reluare echipele bucureștene n-au cunoscut înfringerea, înscrind 16 goluri!).

Chiar dacă au reprezentat și ele „elementele de culoare” ale ultimelor două etape, eliminările, în număr de șase (miercuri — Deselnicu și Florescu, duminică — Pojoni, Alecu, Pană și Moldoveanu, ultimii trei într-o singură partidă!), ca să nu mai vorbim de ploaia cartonașelor galbene, și arbitrajele slabe (avem de-a face, oare cu o criză a arbitrajelor?) nu au contribuit cu nimic la spectaculozitatea întrecerii. În privința arbitrajelor ne-am permis o obiecție: acum, când partidele au devenit tot mai dificile, a crescut, paradoxal, numărul arbitrilor, fără experiența necesară unor jocuri-cheie. Efectele sunt cunoscute și chiar dacă nu s-a ajuns încă acolo încât să se dea o întreagă etapă peste cap, ar fi mai bine, credem, să se cîntărească mai mult delegarea cava-lerilor fluierului. Pentru că mai sînt totuși cinci etape care vor ține verdictul unei ediții de campionat.

Dincolo de umbrele sale, unele inerente, altele evitabile, campionatul acesta care pînă mai ieri părea un „curat meșteșug de plăciseală” a căpătat un farmec irezistibil ce ne-a captat atenția cu o forță neabătută. Mai sînt cinci etape și nimeni nu poate pune cine va cuceri titlul și care va fi a doua echipă care va lua drumul diviziei secunde. Și tocmai prin aceasta campionatul nostru ne reîntoarce și ne place desigur.

Mircea M. IONESCU

U. T. A. N-A MAI FOST... EA

La înfrîngerea suferită de U.T.A. miercuri trecută, pe propriul teren, s-a adăugat, acum, un nou insucces (1-3, cu Farul), ceea ce a produs de-tronarea liderului și o firească amărăciune în tabăra fotbalistilor textiliști.

Ne-am aflat alături de ei imediat după joc și mulți dintre elevii lui N. Dumitrescu — în poziția oboselii și a tristeții — au zăbovit ore în șir, în holul hotelului „Parc” din Mamaia, aminind odihna și căutînd să-și explice cauzele înfrîngerii.

CONSTANȚA

Au ieșit, pe tapet, motive mai mici sau mai mari, obiective (slăbirea atenției la marcajul în propriul careu, greșala lui Vidac la golul înscris de Caraman, rarissima ocazie ratată de Broșovschi, jocul nu o dată prea dur al partenerului de întrecere etc.) și subiective, la acest din urmă capitol referirile vizînd și pînă sub aernul întrebării buna credință a cavaierului fluierului.

Or, un singur lucru s-a omis să se spună, un singur fapt — ESSENTIAL, afirmăm noi — n-a aparut la lumină și anume acela că, duminică, la Con-

stanța, U.T.A. n-a mai fost... ea. A resimțit, poate, „șocul dinamovist” (altfel de proaspăt în memoria arădenilor), a incomodat-o, credem, și maniera de joc aleasă de adversar (cu presing și angajament fizic peste ceea ce oferea Farul în trecut), cert este că modalitatea în care a acționat formația textilistă a purtat pecetea ya-blonului. Căci U.T.A., duminică, a pedalat prea mult pe pasa lungă (și cînd trebuia și cînd nu era indicat), spre virfurile izolate, și aceasta stereotipie a sfîrșit prin a constitui, firește, un ajutor pentru defensiva adversă. Le-a fost mai ușor, în aceste condiții, lui Bălosu (marcaj strict) și Mareș (fundăș central de acoperire) să-l neutralizeze pe Kun, în zona centrală. „Jocul nostru în atac ar fi fost și combinativ dacă Kun s-ar fi aflat în plenitudinea forțelor”, ne explica după meci antrenorul N. Dumitrescu. Observație justă, a priceputului antrenor, care vine să declanșeze automat și o apreciere a noastră, de altfel mai de mult cunoscută: U.T.A. nu are, în momentul de față, un al... 12-lea jucător (Axente nu e complet restabil) și, din nefericire, nici perspective mai roze nu se arată în această direcție.

G. NICOLAESCU

RIGORILE COSTUMULUI DE LIDER

Echipa din Trivale a trecut, deci, la ducerea trenului. Astăzi e programat un nou asalt care poate provoca, prin importante tentative de la Arad și Constanța, fie o menținere a configurației plutonului fruntei, fie o nouă modificare de lider. Astea sînt treburile clasamentului și, cunoscîndu-le capriciile, n-o să ne oprim acum asupra lor. Aici dorim să scriem cîteva cuvinte despre condiția grea, apăsătoare, provocînd traseul a-

Minutele startului au ilustrat această stare din inimile miilor de oameni din inelul de beton și a celor 11 intrări pe gazon. Mișcări stingace și temătoare, erori, ezitări, lipsea momentului care să elibereze dorințele și speranțele și din tribune și de pe teren. Obtemența a stăpînit — la 0-1 — o fază care putea schimba tot cursul jocului. Și — paradoxal — parcă tocmai ea a alungat plumbul din picioarele piteștenilor și le-a turnat în loc ambiție și foc. Echipa a început să se bată, să se bată încă dezordonat și nelucid, dar să se bată. Și pauza, care a venit cu îndemnu-rile cele mai potrivite pentru gazde, le-a readus în teren și cu limpezimea și forța de judecare a fazelor absolut necesare unei domnării care ar fi rămas — altfel — oarbă.

Așa a îmbrăcat F. C. Argeș costumul de lider, un costum care nu se poartă ușor, este rîvnit de atîția alții, cere ținută și o neîntreruptă stare de alarmă. Priviți cit a consumat el pe U.T.A. Și ea este o încercată purtătoare a acestui rol. Piteștenii au încă cinci „recepții” în față în care vor încerca să obțină definitiv costumul. Vor reuși? Adresați-vă pentru răspunsuri suplimentare — dar foarte utile — la Arad și la Cluj!

Eftimie IONESCU

PITEȘTI. — Radu a pătruns în spațiul porții, dar a fost stopat de portarul Pîlcă, printr-un plonjon temerar la balon, în clipa în care piteșteanul se pregătea să șuteze. Foto: Theo MACARȘCHI

F. C. ARGEȘ — „U” Cl. 4-2 (1-1)

AU MARCAT: Tarabunga (min. 8), Dobrin (min. 21 — din penalty), Jercan (min. 32), Radu (min. 80), Prepurgel (min. 82) și Neagu (min. 85).

STADIONUL „1 Mai”: teren foarte bun, timp ideal pentru fotbal, spectatori aproximativ 15 000.

F. C. ARGEȘ: Stan 7 — Cio-lan 6, Olteanu 7 (min. 86: Barbu), Vlad 8, Ivan 7 — Prepurgel 9, M. Popescu 8, min. 85 D. Ștefan — Radu 8, Dobrin 9, Frățilă 7, Jercan 8.

UNIVERSITATEA: Papuc 8 (min. 34: Pîlcă 7) — Niculescu 6, Bîdan 8, Sameș 8, Vealea 6 — Știmbeanu 8, Berneanu 8 — Tarabunga 7 (min. 37: Neagu 8), Olemen-co 7, Niță 6, Marcu 9.

ARBITRU: T. Leca (Bră-ila), nota 7.

LA TÎNERET-REZERVE: 0-1 (0-0).

CINE PUNE GA

Peribil spectacol — dacă mai poate fi numit astfel — meciul de la Bacău dintre Sport Club și Politehnica. Cel puțin primele 30 de minute ale partidei — perioadă de timp în care au fost dicte două eliminări, patru avertismente și au fost comise nu mai puțin de 25 faulturi — ni s-au parut un trist episod dintr-un serial scris parca anume împotriva sportivității și a fotbalului.

„Prologul” l-au semnat cei doi purtători ai tricourilor cu nr. 10 din cele două echipe: bătrânul Hrițcu, fost jucător al Politehnicii.

BACĂU

și ieșeanul Simionas, fost la rîndul său, component al Sport Clubului. Au urmat apoi, pe scena antijocului, Romiță I. Ruguibei, Lupulescu, Pană, Alecu și alții. Fiecare cu „numerele” lui: faulturi intenționate, simulări de accident, mingi aruncate peste tribună, proteste, imbrînceală, injurii.

Care să fi fost, de fapt, explicația unor asemenea manifestări — după părerea nu numai a noastră — straine spiritului de întrecere sportivă? După unii, ioamea de puncte, dorința de victorie cu orice preț ar fi cauza principală. Alții spun, dimpotrivă, că nu rezultatul meciului ar fi motivul atelor de nesportivitate, ci o anumită și greșit înțeleasă rivalitate, în cadrul căreia jucătorii celor

NUMAI ABSE

A.S.A. are o poziție frumoasă în campionat, cu toate că în etapa a XXIV-a a pierdut la scor în fața Petrolului, iar duminică a trecut foarte greu peste C.F.R. Jocul echipei mureșene nu mai are însă prospețimea și acuratețea dovedite în etapele din primăvară; în rîndurile echipei se simte un fel de „vînt de oboseală”. Pe cît de bine se comporta A.S.A. la începutul returului, înr-ălit de nerecunoscut este acum, cînd fiecare

T.G. MUREȘ

meci, fiecare punct pierdut sau cîștigat contează atît de mult în clasă-ficarea finală. Și tocmai pentru cîm care este țelul mureșenilor — ocuparea unui din primele patru locuri pentru a lua parte la un din competițiile europene intercluburi, insistăm asupra jocului ne-mulțumitor prestat — în ciuda vic-toriei — în partida cu C.F.R. Cluj. Duminică, dimineața, în frumost centru al orașului de pe Mureș, s discuta despre jocul ce urma după amiază; cei mai mulți vorbeau de spre lipsa lui Nagy din formația despre rolul său deosebit de impor-tant în 11-le antrenat de Tiberi Bone. În plus, se vorbea și despre absența lui Toth, din nou m de

U.T.A. — U.T.A.
1-1 (1-1)

SPORT CLUB — POLI.
3-1 (1-1)

A.S.A. — C.F.R.
1-0 (0-0)

„U” CLUJ — PETROLUL
2-2 (0-1)

ST. ROȘU — STEAUA
0-0

DINAMO — JUUL
3-0 (1-0)

RCAT: Oprea (min. 23), Băluță (min. 81), Caragiu (min. 90), respectiv Cuperman (min. 42).
STADIONUL „23 August”: teren bun; timp rece, vânt; spectatori aproximativ 8.000.
SPORT CLUB: Cluz 9 — Kiss 7, Catargiu 8, Velicu 7, Comănescu 8 — Vătafu 7 (min. 62: Sinăuceanu 7), Hricu 6 — Mioș 3, Pană 5 (min. 29 eliminat), Ruguș 6 (min. 70: Florea 6), Băluță 9.
POLITEHNICA: Pop 9 — Romilă I 6, Alecu 5 (min. 29 eliminat), Stoicescu 7, Pal 7 — Romilă II 6, Simion 6, — Ince IV 6, Lupulescu 6, Cuperman 8, Moldoveanu 5 (min. 85 eliminat).
ARBITRU: N. Petriceanu (București), nota 8.
LA TINERET-REZERVE: 3-0 (1-0).

AU MARCAT: Mior (min. 23), Băluță (min. 81), Caragiu (min. 90), respectiv Cuperman (min. 42).
STADIONUL „23 August”: teren bun; timp rece, vânt; spectatori aproximativ 8.000.
SPORT CLUB: Cluz 9 — Kiss 7, Catargiu 8, Velicu 7, Comănescu 8 — Vătafu 7 (min. 62: Sinăuceanu 7), Hricu 6 — Mioș 3, Pană 5 (min. 29 eliminat), Ruguș 6 (min. 70: Florea 6), Băluță 9.
POLITEHNICA: Pop 9 — Romilă I 6, Alecu 5 (min. 29 eliminat), Stoicescu 7, Pal 7 — Romilă II 6, Simion 6, — Ince IV 6, Lupulescu 6, Cuperman 8, Moldoveanu 5 (min. 85 eliminat).
ARBITRU: N. Petriceanu (București), nota 8.
LA TINERET-REZERVE: 3-0 (1-0).

A MARCAT: Mureșan (min. 65).
STADIONUL „23 August”: teren denivelat, alunecos din cauza ploii; timp friguros, vânt; aproximativ 7.000 spectatori.
A.S.A.: Nagel 9 — Szölösy 7, Szekely 7, Ispă 9, Czakó 8 — Varodi 8, Boloni 7 — Fazekas 8, Mureșan 7, Ilajnal 6, Lucaci I 6.
C.F.R.: Gadja 10 — Lupu 3, Dragonir 7, Penzes 10, Roman 5 — M. Bretan 3, Cojocaru 8 — S. Bretan 8 (min. 83: Petre Gheorghe 3), Ușan 8, Donici 5 (min. 71: Tegean 5), Petrescu 8.
ARBITRU: N. Rainea (Birlad), nota 10.
LA TINERET-REZERVE: 4-1 (2-0).

AU MARCAT: Opișan (min. 22), Dincă (min. 71), Munteanu (min. 76), Adam (min. 84, din 11 m).
STADIONUL Municipal: timp ploios, și rece, teren moale, spectatori aproximativ 10.000.
UNIVERSITATEA: Ștefan 6 — Crețu 7, Pexa 9, Solomon 6, Cîmpeanu 7 — Anca 6, Faneș 7 (min. 63: D. Mocanu 7) — Mureșan 6, Munteanu 7, Adam 7, Lică 6.
PETROLUL: M. Ionescu 9 — N. Ionescu 7, Bădin 8, Mierluț 8, Ciupiu 7 — Cîrșășu 8, Mareș 7 — Dincă 7, Cozarak 7, Moldovan 7, Opișan 7.
ARBITRU: P. Sotir (București), nota 9.
LA TINERET-REZERVE: 2-0 (2-0).

STADIONUL Tinerețului: teren alunecos, timp noros și rece, spectatori aproximativ 8.000.
STEAGUL ROȘU: Adamașche 7 — Ivănescu 8, Jenei 7, Olteanu 8, Anghelini 6 — Șerbanoiu 6, Cadar 5 (min. 80: Necula). — Zotea 6, Balint 5, Pescaru 8, Györfi 8.
STEAUA: Haidu 9 — Sătmăreanu 8, Smarandache 7, Ciugarin 8, Cristache 7 — Vigu 8, Naom 7 — Pantea 6, Tataru II 7, Năstase 6, Ștefănescu 8.
ARBITRU: Gr. Hirsan (Galați), nota 9.
LA TINERET-REZERVE: 1-0 (1-0).

AU MARCAT: Fl. Dumitrescu (min. 29 și 63) și Batacliu (min. 63).
STADIONUL Dinamo: teren bun, timp calduros, spectatori aproximativ 8.000.
DINAMO: Constantin 8 — Cheraș 7, G. Sandu 8, Dobru 8, Deleanu 7 — Dinu 6, R. Nurel 8 — Batacliu 7, Dumitriu II 3+ (min. 34: Lucescu 8; min. 70: D. Popescu 6), Fl. Dumitrescu 9, Custov 8.
JUUL: Suleu 5 — Georgescu 6, Dodu 7, Stoker 5, Tonca 5 — Cotorman 7 (min. 58: M. Marian 6), Libardi 7 — Urmeș 5, Mulescu 8, Stoian 8, Naidin 7.
ARBITRU: N. Cursaru (Ploiești), nota 8.
LA TINERET-REZERVE: 1-0 (1-0).

AU MARCAT: Marin Stelian (min. 40 și 90), Dumitru (min. 58 din 11 m și 82) și Neagu (min. 70, 72 și 79).
STADIONUL REPUBLICII: teren bun, timp calduros, spectatori aproximativ 6.000.
RAPID: Răducanu 5 (n-avut ce apăra și în plus, a comis citava abateri grave) — Pop 8, Bor 9, Lupescu 7 (min. 75: Mușat), Codrea 8 — Dinu 7, Dumitru 8 — Năsturescu 7, Marin Stelian 8, Neagu 7, Codreanu 6 (min. 84: Angelescu 7).
CRIȘUL: Bologan 8 — Sărac 6, Lucaci 6, Daraban 7, Petre Nicolae 4 — Bedea 7, Schiopu 8 — Tămăș 6 (min. 33: Boșea 6), Agud 5 (min. 46: Birta 6), Comie 7, Covale 8.
ARBITRU: I. Răitor (Timișoara), nota 6.
LA TINERET-REZERVE: 0-0.

PE FOC?...

La echipe moldovene nu puteau apăsa, se pare, ocazia de a-și „o-rea” reciproc: niște poște restan-

Toate aceste explicații însă la analiza mai obiectivă a situației, în evidența fondului real al lucrurilor și anume marile insuficiențe pe planul educației jucătorilor, de care răspund în primul rând antrenorii.

Pe lângă aceasta, în evidența adevărului în limitele sale, va trebui să adăugăm celor de mai sus și aceia care în astfel de cazuri urmăresc să se facă vinovați. Este vorba, mai întâi, de arbitrii care așa cum s-a întâmplat la Răducanu au comis erori cu efecte directe asupra rezultatului și desfășurării jocului. Așa de pildă, un ofsaid nesemnălat de tusele lui Gh. Stilescu, a dus la înscrierea primului gol al gazdelor și tot o altă greșală gravă a aceluiași arbitru, de astădată în favoarea echipei de la 1-1, ar fi putut să dezlănțuie furtaună și în bune. Acolo unde o parte din public bănuia — într-un nepotrivit moment de amnezie — a o situație tragică a echipei făcând din vara anului trecut, fiind pe oaspeți cu „urarea” a promovării în B. ignorând eșutul incendiar, al unor asemenea manifestări și nesocotind faptul că în fotbal mingea este roată, iar roata campionatului înclinându-se, se mai poate opri a o unde să mai opri cineva.

Mihai IONESCU

LUI NAGHI?...

La pregătirea, la clubul, cu erori.

Într-adevăr, atunci când echipe s-au aliniat pentru a saluta oficial la începutul partidei, cei se aflau în tribună. Și a început meciul. Demaraj greoi al mijloacelor, care parcă atunci jucau tru prima dată împreună, pentru prima dată pe terenul lor. Să fost oare vorba numai despre experiența coordonatorului de joc, a antrenorului Naghi? A absolut problema înscărnă a minimă a sportului celorlalți jucători. Mai toate de realitate ni se pare a fi lămurirea pregătirilor în epoca de recuperare a campionatului primei divizii. După cum o fortare a prezenței în vederea returului, fiind A.A. a manifestat o formă excesivă, prea... bună, poate, ținând ma, de experiența jucătorilor nu poate nici ea fi îndepărtând din calcule.

Pe lângă ce care și l-a propus ASA de aproape; jucătorii sunt tineri, talentați; antrenorii și conducerea și-au dovedit în repetate rânduri capacitatea; toate acestea un loc ne conduc la impresia de formație din Tg. Mureș va de a împasul de formă în care se a și că va redeveni team-ul care avut o comportare atât de înfrânt în acest campionat.

Mihail TUDORAN

DOUĂ „CAZURI” LA FEL DE ÎNGRIJORĂTOARE

Despre meciul Rapid-Crișul, prea multe nu sînt de spus. Într-un adversar resemnat și cu gândul mai mult la pregătirea pentru Divizia B, Rapid, aflat într-o bună dispoziție de joc — n-a îndrăznit decât o... jumătate de rezistență, pentru că asaltul o-rădenilor nu i-a creat momente de dificultate, decât prin... bunăvoința lui Răducanu, iar apărarea i-a răstărat doar o replică. După care a început avalanșa de goluri care avea să se transforme în record al campionatului. În orice caz, consemnăm evoluția bună în ansamblu a gîlăștenilor, semn al unui rev-niment.

Sînt însă două cazuri care necesită reveniri. Mai întîi, cazul Răducanu, pentru că a devenit un caz și meciul meci-jocător. N-ai vorba de obisnuitele sale „numere”, pînă la urmă, departe.

BUCUREȘTI

care putea să-l coste două goluri duminică, sau de-sifarea adversarului (la-a aruncat mingea-n cap lui Colnic), și de unele ieșiri bruște, periculoase pentru integritatea corporală a participanților de joc. Duminică a comis același fault brutal, ca și acela asupra lui Năstase, în partida cu Steaua, și a lui Bene în jocul cu Ungaria: a sărit cu piciorul înainte în Tămăș. ÎNTR-UN MOMENT ÎN CARE ARBITRUL OPRISE JO-CUL PENTRU ONSAID, dar jucătorul orădean, așa cum fac mulți, continuase să alerge cu mingea. Tămăș a fost accidentat serios (și putea fi chiar foarte grav) la un picior. Nu știm ce se va întâmpla cu Rădu-canu, dar credem că a sosit momentul să reflecteze foarte serios asupra fetei pe care trebuie s-o aibă pe teren și asupra respectului pe care-l datorează adver-sarilor. Se bîzîie, poate, prea mult pe aprecierile e-logioase de care se bucură (și este înr-adevăr un portar mare) și pe indulgența unor. Dar într-o zi s-ar putea să se înșele și să se vadă eliminat de pe teren, așa cum ar fi trebuit s-o facă, duminică 1. Răitor.

Și cu aceasta atîngem al doilea caz, al arbitrajului. Lăsați la o parte unele erori de apăsare a infrac-tiunilor sau de semnălare a ofsaidului, dar vrem să subliniem că I. Răitor a greșit mai ales atunci cînd nici măcar nu l-a avertizat pe Răducanu pentru înurarea sa brutală a piciorului în Tămăș. A greșit și atunci cînd n-a decis repetarea loviturii de la 11 m executată de Dumitru, pentru că odată cu acesta au pînăris în careu și Neagu și Boc. A greșit a treia oară cînd nu l-a sancționat pe Răducanu pentru gestul nespor-tiv de a da cu mingea în cap lui Colnic.

Dar aceste greșeli, într-un meci care nu i-a pus probleme, sînt suficiente pentru a-l considera neoc-respunzător arbitrajului. Vechiului și experimentatului arbitru I. Răitor nu-i sînt îngăduite astfel de erori.

Petre GAȚU

PE O URECHE LE-A INTRAT...

„Băieți, azi nu va fi un meci ușor, în ciuda apăsărilor. Mec-ritele noastre certe și poate și conjunctura ne-au adus în fruntea clasamentului, la un pas de un vis atât de frumos, meci avem datorită sa credem în el. Vă previn că Petrolul va baricada terenul lui Mihai Ionescu și toată ofensiva lor și-o vor juca pe ceașă contra-atacului. Pentru a materializa șansa acestui meci disputat a-casă va cer, în principal, trei lucruri: să trudiți din primul și pînă în ultimul minut aștep-tînd calm golul nostru; să nu centrați mingi înalte în fața porții lui Mihai Ionescu; aten-ționez în mod special apăsări-ri și cu deosebire fundașii cen-

CLUJ

trali, să nu abordeze o manie-ră exagerat ofensivă, să suprav-vegeze adversarii direcți, du-blindu-se la nevoie și să se asig-ure în permanență că între Ștefan și ultimul nostru apă-rător nu este „plantat” nici un jucător petrolist. Dacă nu are nimeni de pus vreo întrebare, vă rog să vă echipați!”

Nu a pus nimeni nici o întrebare. Peste cîteva minute, în teren, cu toții trebuiau să ră-s-pundă la indicațiile pe care Onisie le dăduse duminică, cu vocea sa domoală, calmă și fer-mă. Practic, cum au absolvit re-i de la „U” Cluj acest exa-men important?

Într-adevăr, s-au așternut la joc, cu dorința vădită de a lu-biți, nu s-au descurajat două primii mari eșec (șut al lui Munteanu, de la 8 m, în min. 7, pe lângă poartă), nu au de-pus armele nici la 0-2, atunci cînd totul părea că se năruie ca un castel de nisip. Nu au atacat stereotip, cu centrări înalte, pentru că de cîteva ori s-au convins repede că Mihai Ionescu, Bădin și Mierluț sar mai repede și mai sușeți ei. Dar, fundașii centrali, Pexa și Solomon, au uitat în vîltoarea jocului sfatul înțelept al antre-norului lor. Mirajul ofensivei i-a furat ațit de mult, încît pro-priu teren a rămas fără securi-tate, ba, mai mult, n-au mai sesizat nici faptul că lasînd un înaintaș advers în spatele lor, în terenul Petrolului, ieșeau pînă și de sub pavăza legii of-saidului. Și Petrolul le-a s-mendat erorile cu două goluri, simple, frumoase, pe contra-atac. Pentru doi fundași care au, împreună, 66 de ani, acea-te gafe nu se înscriu în nici o circumstanță atenuantă.

Ion CUPEN

PESCARU N-A URCAT LA „PUPITRU”!

În partidele cu Universitatea Craiova și Steaua, disputate la Brașov, elevii lui Proca porneau ca mari favoriți. Și suporterii ste-garilor și-au făcut o socoteală sim-plă: 26 + 2 + 2 = 30 puncte. Soco-teala aceasta și-au făcut-o, desigur, și jucătorii brașoveni dar, în... tîrg, lucrurile s-au petrecut altfel. Meciul cu studenții craioveni l-au pierdut cu 1-0, iar cu Steaua au semizat ea și în tur, la București.

BRAȘOV

Nu ne propunem să demonstrăm în aceste rânduri cum a obținut Steaua un punct la Brașov (joc sigur în apărare și evoluție supe-rioară la mijlocul terenului a lui Vigu, Naom, Ștefănescu și chiar Tătaru), ci să evidențiem motivele comportării nesatisfăcătoare a Steagului roșu în meciul cu echi-pa lui Valentin Stănescu, în care Adamache, Olteanu, Ivănescu și coechipierii lor au vrut să facă multe și au realizat extrem de pu-țin.

Este foarte adevărat, în apărare brașovenii nu s-au mai lasat pă-căliți, evoluînd sigur și decisi. În schimb, mijlocașii și atacanții au eșuat în tentativele lor de a dure

la bun slîsît poșeteleaze de a-tac create. Jucătorii care au evo-luat la mijlocul terenului — Șer-bănoiu, Cadar, Balint — n-au con-ferit atacurilor inițiale linpezime și cursivitatea necesare pentru a surprinde pe picior greșit o apă-rare fermă, cu un portar prompt și precis în intervenții. Un singur jucător brașovean ar fi putut urca la „pupitru” echipei pentru a-l ordona jocul: Pescaru. Numai că Pescaru a rămas tot timpurlinga Ciugarin (dublă de Smarandache) cu speranța că va reuși să-l pă-călească măcar o dată pe jucăto-rul bucureștean. A așteptat minute în șir momentul prielnic, ocazia nu i s-a oferit (de altfel nici nu a primit baloanele necesare de la coechipieri) și Steagul roșu a continuat să joace confuz în ter-enul advers. O singură dată Pes-caru a ieșit de la... cutie (min. 54), a acționat la mijlocul terenu-lui și pusa lui precizie l-a găsît, în adîncime, pe Györfi; a urmat cursa și șutul violent respins în extremis de Haidu. Acțiunea a fost simplă, rapidă, periculoasă. Pentru că a gîlăit-o cineva. Quod erat demonstrandum...

După care, cuminte, Pescaru s-a dus din nou înghă Ciugarin!

Leontiu DUMITRESCU

CIȘTIGUL LUI DINAMO: NOUL VAL

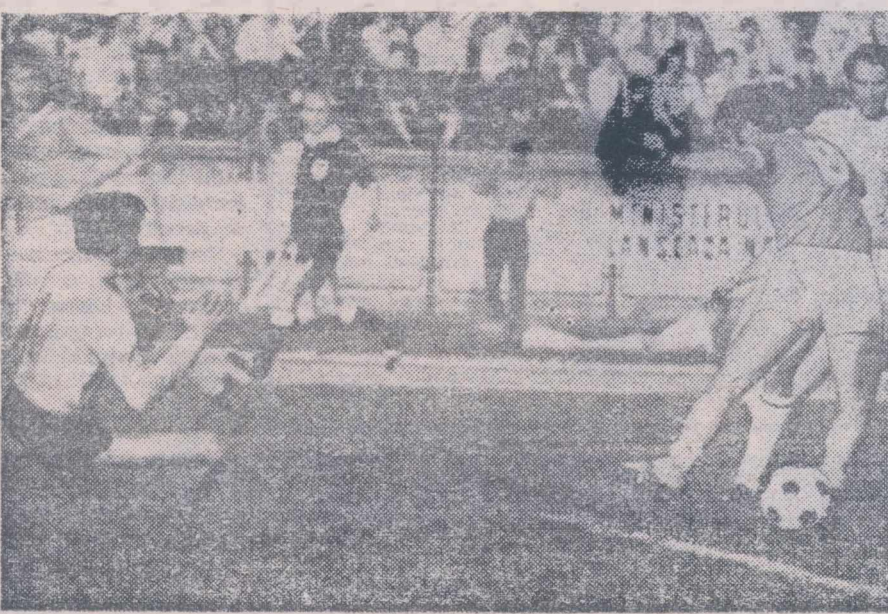
Dois succese consecutive ale lui Dinamo atrag atenția: miercuri învinge liderul în deplasare, iar duminică, pe arena din șos. Ște-fan cel Mare, îl administrează echipei trei goluri, ceea ce nu s-a mai întîmplat cam de multă vre-me. Evenimentul nu este întîmpa-tor, ci, mai degrabă, o consecință firească a unei metamorfoze plă-cute cu implicații pozitive pentru viitorul acestei echipe, care ne a-nunță că este pe cale de a rede-veni teamul de mare putere în fotbalul românesc.

Cu mai toate formațiile, care

BUCUREȘTI

din motive obiective ajung în pragul reconstrucției, Dinamo se află și ea, astăzi, în această delicată și complexă situație. Antreporul Micușor și, mai proaspătul lui co-laborator, Nelu Nunweiller, au dat ecel mult așteptat credit elemen-țelor tinere, talentate, într-un mo-ment propice unei asemenea fa-zuși, cînd dinamoviștii nu mai au ce pierde și nu mai au ce prelin-de de la acest campionat. Opera-punea ca atare, dacă va da roade, pînă la urmă, valorează, la drept vorbind, cu titlurile a două-trei campionate, viitoare.

Stelian TRANDAFIRESCU

BUCLUREȘTI. „Serviciu de fotbal-spectacol”. FOTO NR. 1. Nelu Nunweiller (stînga) și... tîrziu, antrenor, pe Dumitru II. Acesta, întinsă drept cu „coordonator” după balul FOTO NR. 2. Suleu se uita dispoziție după balul FOTO NR. 3. Băduțușă mîlge în 1966. FOTO: S. BAKSY

ANGAJAMENTUL FIZIC AL JUCĂTORILOR

Fostul internațional BAZIL MARIAN, antrenor principal al echipei Rapid, ne împărtășește în rândurile ce urmează, opiniile sale pe marginea unui subiect de strictă actualitate în viața sportului cu balonul rotund: „angajamentul fizic al jucătorilor”.

Noțiunea de angajament fizic sau, cum se mai obișnuiește a se spune în lumea fotbalului de performanță, angajament fizic total, a apărut pe plan competițional ca urmare a particularităților în evoluția generală a „sportului regal”. Cu alte cuvinte problema angajamentului fizic s-a impus ca o consecință a echilibrului produs, la un moment dat, la nivelul tehnicii și tacticii de joc și ca o necesitate stringentă de departajare individuală și colectivă în disputa sportivă pentru obținerea victoriei pe baza ridicării capacității de efort spre limitele sale superioare.

În ultima vreme am avut prilejul, ca telespectator, să ne convingem de acest lucru și să avem o imagine reală a ceea ce înseamnă de fapt „angajament fizic total”. Mă refer îndeosebi la exemplul fotbalistilor de la Celtic, în meciul cu Ujpest și mai recent la partida Glasgow Rangers — Dinamo Moscova, din cadrul cărora se pot desprinde și elementele de conținut caracteristice unui angajament fizic ideal: combativitate mare, dozare corespunzătoare a efortului pe parcursul celor 90 de minute ale partidei, echilibru fizic în ansamblul echipei și în cadrul modului de acțiune colectiv, ritm alert, fără a se exclude, pe alocuri, momentele de liniștire tactică ale jocului, impuse fie de nevoia frânării avântului ofensiv al adversarului, fie de pregătirea propriilor acțiuni de atac.

Și acum, plecând de la astfel de exemple, care atestă un decalaj evident între fotbalul nostru și cerințele reale ale performanței, exprimate în evoluția unor mari formații de club și reprezentative pe plan internațional, să vedem care sînt condițiile determinante în realizarea unui nivel optim competițional în ceea ce privește angajarea jucătorilor în efort.

Mai întâi, trebuie avut în vedere că o mare parte dintre neajunsurile în acest domeniu își găsesc originea în modul cum s-a efectuat selecția primară și după aceea, activitatea de formare a tinerului jucător. De aici trebuie reținut faptul că pentru fotbalul de performanță de astăzi și cu atât mai mult pentru fotbalul viitorului, elementele atractive timpurii în sfera organizată a procesului de instruire și educație trebuie să corespundă și din punct de vedere al robusteții generale, al conformității și al dezvoltării lor fizice în perspectivă. În aceeași idee și pregătirea athletică a jucătorului de fotbal ar putea — și este chiar indicat — să înceapă în perioada de formare a acestuia, respectându-se principiile accesibilității și individualizării, în așa fel încît lucrul în perioada de seniorat să aibă caracterul de perfecționare și nu de instruire întîrziată.

În al doilea rînd, la baza unui angajament tehnic corespunzător ecrințelor actuale ale fotbalului trebuie să stea pregătirea fizică foarte bună cu accent de forță și viteză, folosindu-se printre altele și mijloace ca gimnastica acrobatică, lucrul cu haltere, sprinturile eu balonul și în condițiile disputei directe cu adversarul.

Și, în sfîrșit, în al treilea rînd, nu se poate concepe o manifestare reală a angajamentului fizic fără respectarea condițiilor impuse de o viață ordonată, lipsită de excese, de fapt fără antrenamentul invizibil, realizat la limita superioară a conștiinței sportive a jucătorilor.

În fond, dacă stăm și ne gîndim bine, toate sînt lucruri, în general, cunoscute și recunoscute ca necesare în fotbalul de performanță. Rămîne doar ca și aplicarea lor să se înscrie în aria realităților și atunci, sîntem siguri vom putea vorbi cu adevărat de angajament fizic total și în jocul echipelor noastre.

RELAȚIA DEMARCARE-PASĂ

Demarcarea și pasa. Două elemente de bază ale jocului, aflate într-o strînsă interdependență. Ele sînt, de fapt, manevrele de construcție ale jocului, de pregătire și finalizare a atacului. Așa să te demarci și să pasezi în conformitate cu cerințele jocului, reprezintă nu numai „alfabetul”, dar și trăsături ale rafinamentului tehnico-tactic.

Demarcarea și pasa au evoluat în timp, o dată cu celelalte componente ale jocului. Într-un fel se demarceau și pasau jucătorii acum 15-20 ani și altfel se execută aceste manevre astăzi. Dinamica actuală a jocului, ardoreea cu care se luptă pentru minge și pentru cîștigul de teren, obligă pe jucătorii să se deplaseze prin acțiuni gîndite, dar — în același timp — în viteză. De asemenea, și circulația mingii trebuie să se facă și ea cu mult simț, cu traiectorii și tării schimbătoare de la un moment la altul. În acest fel, jocul echipelor de valoare, caracteristicile activității din teren a jucătorilor de clasă, pun în evidență noi aspecte ale relației demarcare-pasă. Să încercăm deci a face o succintă analiză.

Tehnica individuală a devenit astăzi o condiție adevărat obligatorie, subînțeleasă fotbalistului de performanță. Corectitudinea și ușurința lovirii directe a mingii sau după preluare, ori din conducere în viteză, sînt prezente, din ce în ce, la mai mulți jucători. Aceasta se reflectă în jocul echipelor de valoare, prin procentul mersu în scădere al transmițerilor imprecise și al loviturilor întîmplătoare ale balonului. În această ordine de idei consemnăm deci atingerea unui nivel

superior. Jucătorii doresc să intre în posesia mingii, au încredere în posibilitățile lor de control și dirijare, acționează relaxat, concentrarea maximă cade asupra altor elemente ale jocului.

Progresul înregistrat în privința tehnicii, nu înseamnă că în acest sens, vom avea stagnări sau nivelări în privința măiestriei individuale. Certitudinea acestor constatări ne-o dă și faptul că într-o echipă bună, toți jucătorii pasează cu precizie, iar mingea nu este dirijată numai spre unul sau doi, perfecționați în acest sens. Un exemplu elocvent este însăși echipa noastră națională, elogiată de multe ori pentru modul în care jucătorii mențin mingea prin pase, prin etalarea tehnicii individuale în cadrul jocului colectiv.

Așa stînd lucrurile în ceea ce privește pasa, să vedem care sînt principalele coordonate ale demarării în fotbalul actual. Perfecționarea metodelor de antrenament fizic, utilizarea unor mijloace perfecționate de refacere, a creat posibilități de adaptare a unor concepții superioare de joc. Schematismul unor sisteme, face loc din ce în ce mai larg, jocului elastic, variat, dinamic, în care mișcarea rapidă și rațională a jucătorilor nu este o chestiune sporadică, ci permanentă. În acest context, demarcarea este elementul vital, cu care se poate „în-gheunchia” un adversar sau împotriva lui putem ceda inițiativa, care este de multe ori hotărîtoare pentru rezultatul final.

Demarările individuale și colective, efectuate prin ruperi de ritm pe distanțe variabile, succesiunea lor la intervale mici de timp, sînt

printre principalele „arme de luptă” ale marilor echipe. Mulți dintre cei care au vizionat ultimele întîlniri internaționale, (dintre care aș cita Celtic—Ujpest, Ungaria — R.F.G., România — Franța) au fost surprinși de maniera unor jucători de a se demarca continuu în viteză. Jucătorii scoțieni, de exemplu, în întîlnirea de la Budapesta, au impresionat pur și simplu, dezvăluind resurse nebănuite. Cînd unul din componenții echipei intra în posesia mingii, ceilalți (și nu doar unul, doi), se demarau în mare viteză pe spații libere punîndu-i adversarului probleme dificile în efectuarea marajului. În aceste condiții, transmiterea mingii nu mai prezenta o mare dificultate și este neîndoielnic faptul că acest mod de demarcare a jucătorilor, creează — mai devreme sau mai tîrziu — fisuri în dispozitivul de apărare advers, iar uneori căderi de ordin fizic și chiar psihic.

Dintre factorii care converg la reușita demarării în fotbalul actual, următorii credem că au rolul hotărîtor și anume:

1. capacitatea de efort a jucătorului, ca suport al a-lergărilor repetate în viteză

2. gîndirea tactică necesară alegerii momentului și direcției de deplasare;

3. personalitatea și voința jucătorului, cu pondere mare în susținerea efortului.

Corelația joc-antrenament își găsește valabilitatea și în această direcție. Există suficiente mijloace în pregătirea jucătorilor în așa fel încît ei să răspundă afirmativ acestor cerințe

prof. MIRCEA RADULESCU
asistent I.E.F.S.

SOLUȚII „MIRACOL” ?

UNA SINGURĂ: JOCUL COMPLET

„Și campionatul demarează spre finis. De astăzi, cele 16 divizionare A intră în linie dreaptă pentru a declanșa bătălia înverșunată și pasionantă a ultimelor cinci etape.

Cum trebuie jucat? În ce manieră se impun a fi abordate aceste partide? — iată întrebări care, în aceste zile, îi frîmîntă, desigur, pe antrenori și pe jucători, dornici să obțină punctele necesare în clasament, pentru o cit mai bună ierarhie la ora ruperii firului de la sosire.

Nu o dată, soluțiile la care ajung împreună, antrenorii și jucătorii, sînt incomplete, ele vizînd jocul OFENSIV, fie cel DEFENSIV, în funcție, de cele mai multe ori, de locul de desfășurare a meciurilor, acasă sau în deplasare.

Nimic mai greșit decît aceste concepții UNILATERALE care, adoptate de o parte dintre echipele noastre, aduc doar succese sporadice, nu o dată la voia întîmplării.

În cazul tipic pentru majoritatea formațiilor adevăte ale acestei „sisteme”, satisfacțiile sînt de ordinul acesta: victorii, pe linie, la domiciliu, înfrîngerii, în serie, în deplasare. Pe gazon, corolarul manierei unilaterale de care vorbim nu este altul decît „jocul în sens unic”: o echipă atacă, cu toată forțele, cealaltă se apără, în disperare, în speranța obținerii marelui punct salvator. Și rolurile, deși complet diferite, se schimbă în etapa imediat următoare.

Una singură trebuie să fie „soluția miracol” pentru echipele noastre — alit acum, în finalul pasionantei întreceri, cit și pe tot parcursul campionatului — și anume JOCUL COMPLET. Acel joc care — prin organizare și, mai ales, dinamică (mișcare în teren) — trebuie să asigure necesitățile echipei, în ambele mari situații, DE ATAC ȘI DE APĂRARE.

Este adevărat că, îndeosebi, în ultimii ani, echipele s-au definit prin sistemul de joc adoptat și prin felul marajului (zonă, om la om în zonă, om la om în apropierea „șaisprezecelei” propriu, în jumătatea de teren ori pe întreg cîmpul de joc). La fel de just și de grăitor în această privință este, însă, faptul că TOATE ECHIPELE CARE SE RESPECTA, cele ce au ținut să aibă un cuvînt greu de spus în soccerul național, și, apoi, în competițiile cu caracter internațional, S-AU DEFINIT PRIN JOCUL COMPLET, pentru realizarea căruia n-au omis nimic din ceea ce este actual în materie de pregătire (la toți factorii) și recuperare.

Cîtă deosebire între stereotipele și, prin aceasta, obstacolele „jocului în sens unic”, și partidele prilejuite de adoptele JOCULUI COMPLET, pe parcursul cărora ambele combatante atacă și se apără, pe rînd, ca într-un continuu flux și reflux! Sint echipele (le-am văzut cu toții, din ce în ce mai des în ultimii ani), care, în funcție de fază, își trimt fundașii la ofensivă, pentru ca, în situația inversă, cînd mingea a trecut în posesia adversarului, sa-și cheme înapoi atacanții.

Nu încapă vorbă că numai aceste formații, ce își fac un crez din jocul complet (pentru care piedăm), ÎȘI DISPUTĂ INTEGRAL ȘANSA LOR, în campionat sau în jocuri de reprezentare peste hotare.

Faptul le conferă PERSONALITATE ȘI ECHILIBRU, singurele elemente în stare să asigure PERFORMANȚA ȘI CONSTANȚA în realizarea ei.

Aceasta este, deci, maniera pe care o recomandăm tuturor echipelor noastre nu numai acum, în finalul întrecerii, ci pe tot parcursul competiției nr. 1, Divizia națională de fotbal.

Numai obișnuindu-se să evolueze astfel, la acest nivel, echipele noastre de club vor putea furniza diferitelor reprezentative jucători compleți, capabili să facă față, cu adevărat, JOCULUI COMPLET.

G. NICOLAESCU

FOTO- CRITICĂ

APĂRARE

SUPRA-

NUMERICĂ

ÎN DOUĂ

IPOSTAZE

guleșteni în atac. Balonul se află la Neagu, care este atacat de Dobru și sînt să driblez, fie pentru a pasa unui coleg, fie pentru a încerca să pună singur spre poartă. Dinamovistii însă, recunoscînd pentru apărarea lor furnia, bine organizată și cu disciplină tactică, sînt gata să acționeze, anihilînd tentativele lui Neagu: colegii acestuia sînt supraghezuți îndeaproape (Angelescu — nr. 11 de Sălceanu — nr. 7, Pop — nr. 2 de Dinu — nr. 6) iar drumul spre poartă se află barat de alți doi jucători, Gaspar și Sandu Gabriel, la care se poate adăuga și Dobru, care este driblat. În totuși, șansele lui Neagu de a continua acțiunea și — mai ales — de a o face periculoasă, sînt minime, în schimb, șansele apărătorilor dinamovisti de a o respinge — sportive, mai ales că Pop și Angelescu au rămas pe loc, spectatori la tentativa lui Neagu, în loc să încerce să-l vină în ajutor, apropiindu-se de el. Pînă la urmă atacul rapid se încheie, o apărare ordonată în cinci jucători.

A DOUA FOTOGRAFIE prezintă un caz de supraaglomerare defensivă învînsă de un atac în inferioritate numerică, tocmai datorită modului defectuos de organizare (faza este „prînsă” dintr-un meci din campionatul vest-german). Apărătorii (în chiloți negri) sînt opt la număr, atacanții (în chiloți albi), cinci. Primii însă, s-au grupat haotic, mai mult pe centru, lăsînd neacoperit trei atacanți în dreapta și — ceea ce a avut urmări neplăcute — pe unul (nr. 7) în fața careului. Acesta speculează un culoar creat de însuși apărători și sutează marciind. Intervenția unui apărător a fost tardivă, sutul n-a mai putut fi blocat.

Două cazuri aproape identice, două rezolvări diferite.

Petre GAȚU

Rezultatele consemnate în etapa a XXVI-a au clarificat situația din fruntea clasamentului seriei a doua: C. S. M. Reșița are un avantaj hotărâtor și nu mai poate fi ajunsă de urmăritoarele sale, Minerul Baia Mare și C.S.M. Sibiu. În acest fel, reșitenii își văd visul împlinit, acela de a promova în prima divizie a fotbalului nostru.

Și celălalt lider, Sportul studentesc București, se apropie cu pași siguri de vînta finală. În prezent, studenții și-au mărit avantajul la șase puncte și în ultimele 4 etape nu credem că handicapul mai poate fi recuperat de Progresul București.

În subsolurile clasamentelor situația este încă tulbură.

SPIRITE ÎNCINSE ȘI UN ARBITRU ÎNGĂDUITOR

Chimia Rîmnicu Vilcea — Progresul București 2—0 (0—0)

Au marcat: H. Popescu (min. 75) și Tîfîrel (min. 79).
CHIMIA: Stana — Burjaco, PĂCULETE, PINTILJE, Dumbrava — Cazan, Ionescu — TÎFÎREL, Lovin, Haidu, Iordache (min. 58, H. POPESCU).

PROGRESUL: Giron — Condurache, CRĂCIUNESCU, GRAMA, Ad. Constantinescu — Tănăsescu, Dimitriu — I. SANDU, D. Georgescu (min. 60, BELDEANU), Gh. Georgescu, Cassai.

Arbitru I. Cîmpeanu (Cluj), care a condus neașteptat de simpatizat, nu poate aduce ca argument decît greutatea jocului pe care l-a avut de condus. Nu este suficient.

Foarte aproape de marginea terenului, am putut auzi, spre uimirea noastră, la începutul reprizei secundă, un dialog cu expresii pe care ne jenăm să le reproducem, dar care, în final s-a încheiat astfel:

— Te rup în bucăți bă, dacă nu stai la un loc!... Lăsați-ne să câștigăm, că voi tot nu mai aveți treabă!?! —

— Nu știu, nea Vasile... nu depinde numai de mine, băieții nu vor... —

Și Ion Sandu, extrema dreaptă a bancarilor a continuat să joace și în a doua repriză la fel de bine (sau poate chiar mai bine) ca în prima parte a jocului, cu tot „avertismentul” căpitanului de echipă al gazdelor, Vasile Dumbravă. Adică debordant, cu dribling și „conter-pied”-uri de necoprit, urmate de centrări aproape perfecte, ignorînd, cu bună știință, întregul arsenal de pedici, centurări pe la spate, faulturi grosolane, mîini la gît al gazdelor, „liderul” lor fiind, bineînțeles, căpitanul echipei!...

Meciul a avut, într-adevăr, o miză foarte mare. Echipa locală nu putea, nu trebuia să piardă „sub nici un motiv”, ceea ce a dus evident la un joc

dur, agresiv chiar, sub ochii unui arbitru foarte îngăduitor, care nu s-a hotărît — printre altele — să scoată cartonasul galben, pentru faulturi intenționate, la un meci cu spirite încinse la maximum, decît în min. 76... Progresul s-a străduit mai mult decît de obicei să practice un joc de calitate. A reușit, în parte, datorită excelentului I. Sandu, lui Dumitriu sau Beldeanu, dar i-a lipsit, cert, un realizator, pentru că D. Georgescu a jucat accidentat, iar Gh. Georgescu și Cassai s-au temut mult de posibilele accidentări, lucru nu prea greu de înțeles...

În min. 56, însă, în echipa Chimiei s-a produs o schimbare, amănunt ce avea să devină de primă importanță pentru finalul partidei. A intrat în joc Horia Popescu, „omul de numai o repriză”, sub ale cărui impulsuri gazdele au devenit alți oameni (ne referim la ofensivă), Tîfîrel, Păculete, Lovin sau ex-dinamovistul Haidu, scoțînd la iveală neașteptate argumente de fotbal. Primii doi înscriu în min. 75 și 79, pecetluind un scor prea sever pentru evoluția jocului.

Dumitru GRAUR

A CÎȘTIGAT ECHIPA MAI EFICACE

Sportul studentesc București — Progresul Braila 2—0 (0—0)

Au marcat: Jurcă (min. 63) și Bujor (min. 85).
SPORTUL STUDENTESC: I. Vasile — Jurcă, Mălaeșanu G. Ionescu, COJOCARU — Jambaschi (min. 64: Damian), CULDA — Bujor, Pana (min. 34: NUTU), M. Sandu, Kraus.
PROGRESUL BRAILA: TROFIN — Stănoaie, CAZAN, PETCU (min. 72: Jugă), Plugaru — MIHAI, Fîldiroiu — CHIPU, Cotigă I (min. 75: Mihailache), Ionescu, TEAIAN.
A arbitrat foarte bine Z. Szecei (Tg. Mureș).

Un număr destul de mare de amatori de fotbal din Capitală au dorit să vadă la lucru înaintarea brăilenilor, care în etapa a XXIV-a a realizat scorul campionatului. De data asta însă ecartetul ofensiv al Progresului s-a dovedit neproductiv, cu toate că pe parcursul întîlnirii a avut posibilitatea să finalizeze unele acțiuni ofensive. Dar, Cotigă, Traian și colegii lor, deși au combinat frumos și au creat de cîteva ori breșe în dispozitivul de apărare advers, au greșit ținta, sau portarul I. Vasile a intervenit prompt.

Jocul a fost influențat de căldură și de aceea ritmul a fost lent, multe acțiuni desfășurîndu-se cu înecetînit. În prima parte, a existat un echilibru de forțe pe teren. Studenții au avut totuși cîteva

situații favorabile de a deschide scorul, dar M. Sandu, Pana și Bujor n-au putut să înșele vigilența lui Trofin.

După pauză, combatanțele au forțat victoria. Oaspeții au avut posibilitatea să înscrie în minutul 50, dar Cotigă a ratat, ca apoi, după o dominare insistăntă, studenții să fructifice o acțiune. În minutul 63, Jurcă a recuperat un balon, a făcut un „slalom” printre adversari și a expediat mingea în plasă. Înscirerea golului a cam încălzit spiritele și arbitru a fost nevoit să apeleze la cartonasul galben pentru a tempera zehul lui Ionescu și al lui Trofin (ambii de la Progresul). În ultima parte a meciului ritmul a devenit mai viu, datorită schimbărilor efectuate în cele două formații, ceea ce a dus la crearea unor faze frumoase la

ambele porți. Dar, oaspeții nu concretizează nici una dintre situațiile create deoarece au șutat imprecis. În schimb, bucureștenii și-au mărit avantajul în minutul 85 prin Bujor, care a profitat de o neînțelegere dintre apărătorii adversi.

Pompiliu VINTILA

UN GOL ȘI ATÎT...

Gaz metan Mediaș — Electroputere Craiova 1—0 (1—0)

Au marcat: Moraru (min. 13).
GAZ METAN: ITO — PURINA, Serban, Lepădatu, Ghiar-mati — Pascal, Iipa — Gărtner (min. 60: Darie), DUMBRĂNU, MORARU, Macoi (min. 77: Sirbu).

ELECTROPUTERE: VASILESCU — Cotoșman, Morovan, POPESCU, Lepădatu — Bărbuș, BOȘOTEANU — Stancu, Dașcu, Mateescu (min. 3: Blieha), Hîrșoveanu.
A arbitrat foarte bine Toma Vasile (București).

În lupta pentru evitarea zonei periculoase echipei Gaz metan, avînd de partea sa avantajul terenului, își juca una din ultimele „cărți” în fața performerei etapei trecute, Electroputere Craiova o altă formație care trăiește din speranțe.

În acest context, partida începe cu atacuri furibun-

de ale gazdelor care, încă din start forțează deschiderea scorului. Evenimentul se petrece relativ repede. În min. 13, Moraru, speculează o greșeală a apărării craiovene și înscrie pe lingă portarul Vasilescu. După înscrierea golului, meciul cade în anonimat, și pînă la pauză nu semnalăm decît cîteva

O VICTORIE MERITATĂ

Olimpia Oradea — Olimpia Satu Mare 2—0 (0—0)

Au marcat: Balogh (min. 65, din 11 m) și Bacoș (min. 66).
OLIMPIA ORADEA: KURUCZ — Balogh, Sertőzo, NAGY, UHAI — STENIER, IACOB — VEKERDI, Bacoș, Ansofă, BENCSIK.

OLIMPIA SATU MARE: Pusztai — Moldovan, JULA, KNOBLAU, Filip — Neumeier (min. 71: Lazăr), PETZ — Podletchi, Borota, Lăbra (min. 46: Kőnig), Bathori D.
A arbitrat, foarte bine, Emil Calbajos (Cluj).

Orădenii au ținut și au obținut duminică a doua victorie consecutivă pe teren propriu, ceea ce le sporește șansele în lupta pentru evitarea retrogradării. Așa cum era de așteptat, gazdele s-au instalat — încă din primele minute — în jumătatea de teren a sătmărenilor. Acționînd pe fronturi largi, linia de mijloc lansînd cu precizie „săgețile” Vekerdi și Bencsik, jucători foarte incisivi, orădenii și-au creat multe ocazii de a înscrie, dar le-au ratat cu ușurință, sau, în ultimă instanță, barele

s-au opus mult așteptatului gol. Menționăm că gazdele au șutat în bară de patru ori!

Oaspeții au intrat pe teren cu gîndul la o „remiză” și, ca atare, orientarea lor a fost axată pe această idee. Mijloașii deveniseră un fel de „libero” în fața fundașilor centrali, oferindu-le în felul acesta orădenilor mari spații de acțiune și de inițiere a atacurilor. Dacă oaspeții ar fi ieșit la joc deschis, poate am fi asistat la o altă desfășurare a meciului, chiar la un alt rezultat. Așa, limitîndu-se

contraatacuri sterile ale oaspeților.

După pauză partida se mai înviorăază datorită localnicilor, care doresc să-și mărească avantajul. Dar, ratările incredibile ale înaintașilor medieseni fac ca tabela de marcaj să nu se mă modifice.

În această partidă sperăm să vedem o înaintare impetuoasă, pe cea a craiovenilor, de fapt, așa cum o anunța ultimul ei rezultat, dar ne-am înșelat. Ei n-au reușit să închege decît cîteva acțiuni, îngheșuînd jocul pe mijlocul terenului, șutînd rar și imprecis la poartă. Așa că victoria echipei Gaz metan este absolut meritată.

FLORIN SANDU

numai la apărare (în care s-au remarcat Jula și Knoblaui), sătmărenii au fost dominați majoritatea timpului, fiind obligați să șoșată mingea de două ori din plasa porții lor. Victoria orădeană a fost pecetluită în min. 65—66 și ea este pe deplin meritată. Primul gol a fost înscris de Balogh, din lovitură de la 11 m, la un henț în careu comis de Podletchi, iar al doilea a fost opera lui Bacoș, în urma unei acțiuni simple, pe partea dreaptă a terenului, inițiată de Vekerdi. Au urmat minute de presiune la poarta lui Pusztai, dar scorul nu a mai putut fi modificat, „bariera” sătmăreană opunîndu-se cu mai multă forță.

În fine, remarcăm depina sportivitate a jucătorilor ambelor echipe

PAVEL PEANĂ

BUCUREȘTI. Bujor înscrie al doilea gol al Sportului studentesc în partida cu Progresul Braila

Foto: S. BAKSCY

CLASAMENTELE GOLGETERILOR

SERIA I

● 20 GOLURI: Dada Georgescu (Progresul București) — 2 din 11 m.

● 13 GOLURI: Pana (Sportul studentesc Buc.) — 2 din 11 m

● 12 GOLURI: M. Sandu (Sportul studentesc Buc.), Iancu (F. C. Galați).

● 9 GOLURI: Cassai (Progresul București), Spiridon (Metalul Ploien).

SERIA A II-a

● 15 GOLURI: Sîlaghi (C. S. M. Reșița) — 1 din 11 m.

● 13 GOLURI: Nestorovici (C.F.R. Timișoara).

● 11 GOLURI: Fehér (Chimia Făgăraș).

● 10 GOLURI: Pașcan (C.S.M. Reșița), Rozsnyai IV (Minerul Baia Mare).

● 9 GOLURI: Ciocan (Gloria Bistrița) — 1 din 11 m.

● 8 GOLURI: Mathe (Minerul Arina).

SERIA I

REZULTATE ● CLASAMENTE ● ETAPA VIITOARE

SERIA A II-a

- Sportul studentesc București — Progr. Braila 2—0 (0—0)
- Dunărea Giurgiu — C.F.R. Pașcani 1—1 (1—0)
- Poiana Cîmpina — Ceahlăul P. Neamț 2—1 (0—0)
- Portul Constanța — F.C. Galați 3—1 (0—0)
- Metalul București — Metalul Tîrgoviște 3—0 (0—0)
- Știința Bacău — S.M. Oltenița 2—1 (1—1)
- Chimia Rm. Vilcea — Progresul București 2—0 (0—0)
- Politehnica Galați — Metalul Ploien 1—0 (1—0)

1. SPORTUL STUDENTESC București	26	15	9	2	48—26	39
2. PROGRESUL București	26	14	5	7	44—24	33
3. SANTERELE NAVALE Oltenița	26	13	5	6	30—30	31
4. POLITEHNICA Galați	26	10	9	7	32—21	29
5. METALUL București	26	11	6	9	30—21	28
6. FOTBAL CLUB Galați	26	11	5	10	34—27	27
7. METALUL Ploien	26	10	5	11	30—29	25
8. ȘTIINȚA Bacău	26	8	9	9	23—28	25
9. METALUL Tîrgoviște	26	9	6	11	25—32	24
10. CEHLĂUL Piatra Neamț	26	10	4	12	29—38	24
11. DUNĂREA Giurgiu	26	7	10	9	19—27	24
12. PROGRESUL Braila	26	10	3	13	30—24	23
13. C.F.R. Pașcani	26	9	5	12	29—32	23
14. POIANA Cîmpina	26	9	4	13	30—41	22
15. CHIMIA Rîmnicu Vilcea	26	9	4	13	21—36	22
16. PORTUL Constanța	26	5	7	14	27—42	17

Chimia Rm. Vilcea — Portul Constanța, Metalul Ploien — Sportul studentesc Buc., C.F.R. Pașcani — Știința Bacău, Metalul Tîrgoviște — Dunărea Giurgiu, S. M. Oltenița — Progresul Braila, Progresul București — Metalul București, Poiana Cîmpina — Politehnica Galați, F. C. Galați — Ceahlăul P. Neamț.

- Politehnica Timișoara — Minerul Baia Mare 5—1 (2—0)
- Gaz metan Mediaș — Electroputere Craiova 1—0 (1—0)
- Vulturii Textila Lugoj — C.F.R. Arad 3—1 (1—0)
- Olimpia Oradea — Olimpia Satu Mare 2—0 (0—0)
- Gloria Bistrița — Chimia Făgăraș 1—0 (0—0)
- C.S.M. Reșița — Minerul Anina 2—0 (1—0)
- Corvinul Hunedoara — C.S.M. Sibiu 0—1 (0—1)
- Metalurgistul Cugir — C.F.R. Timișoara 3—0 (1—0)

1. C.S.M. Reșița	26	16	5	5	40—20	37
2. MINERUL Baia Mare	26	11	8	7	43—32	28
3. C.S.M. Sibiu	26	12	4	10	29—28	28
4. C.F.R. Arad	26	11	5	10	34—27	27
5. POLITEHNICA Timișoara	26	10	6	10	28—28	26
6. C.F.R. Timișoara	26	9	8	9	31—25	26
7. METALURGISTUL Cugir	26	10	5	11	23—25	25
8. MINERUL Anina	26	11	3	12	19—24	25
9. GLORIA Bistrița	26	11	3	12	25—30	25
10. MINERUL Arina	26	10	5	11	30—36	25
11. GAZ METAN Mediaș	26	11	3	12	19—26	25
12. CHIMIA Făgăraș	26	11	2	13	42—40	24
13. OLIMPIA Oradea	26	11	2	13	31—32	24
14. CORVINUL Hunedoara	26	10	4	12	27—29	24
15. ELECTROPUTERE Craiova	26	10	4	12	26—33	24
16. VULTURII TEXTILA Lugoj	26	9	5	12	23—37	23

Chimia Făgăraș — Olimpia Oradea, C.F.R. Arad — Corvinul Hunedoara, C.F.R. Timișoara — C.S.M. Sibiu, Vulturii Textila Lugoj — Gaz metan Mediaș, Electroputere Craiova — Metalurgistul Cugir, Gloria Bistrița — Minerul Baia Mare, Olimpia Satu Mare — C.S.M. Reșița, Minerul Anina — Politehnica Timișoara.

CEL MAI TINĂR
FOR FOTBALISTIC

FEDERAȚIA EMIRATELOR ARABE UNITE

Nu de mult, la începutul lunii martie din acest an, secretariatul Federației Internaționale de Fotbal Asociație (F.I.F.A.) a intrat în posesia unei noi cereri de afiliere: aceea a proaspăt înființate Federații a Emiratelor Arabe Unite, cu sediul la Abu Dhabi.

Cîteva amănunte, interesante, în legătură cu această viitoare a 141-a federație afiliată la F.I.F.A.

Acest for organizează și conduce activitatea fotbalistică din șase

DOCUMENTAR

emirate și anume: Abu Dhabi cu 9 cluburi și 8 terenuri; Dubai cu 10 cluburi și 8 terenuri; Sharja cu 8 cluburi și 5 terenuri; Ajman cu 2 cluburi și 2 terenuri; Umm Al Quwain cu 1 club și 1 teren și Fujaira cu 2 cluburi și un teren, toate aceste emirate fiind situate în sud-estul Peninsulei Arabe.

Federația organizează competiții sub forma unui turneu general rezervat unui număr de 18 cluburi de primă categorie. Paralel se desfășoară un campionat pentru cluburile de categoria a 2-a (14 la număr), precum și o întrecere rezervată echipelor de juniori (sub 18 ani) ale tuturor cluburilor afiliate. De asemenea, o atenție specială se acordă activității elevilor, pentru care sînt destinate alte 16 terenuri, folosite însă și de federație. În fine, echipele de categoria 1 și a 2-a sînt reunite într-o competiție cu un cadru mai larg: Cupa șefului statului.

Deși se află la începutul existenței sale, ca for organizat, Federația de Fotbal a Emiratelor Arabe Unite a și desfășurat activitate internațională. Ea a organizat pe terenurile sale cîteva întâlniri cu echipe reprezentative (Ceylon, Kuweit, Qatar, Bahrein) și de cluburi din diferite țări arabe, care au sîrînit un viu interes printre amatorii de fotbal, din ce în ce mai numeroși, grație și acestor întreceri internaționale.

VEDETELE GAZONULUI

Gerd MÜLLER

La ultimul an popularitatea lui Gerd Müller a crescut neîncetat și, așa cum au dovedit-o sondajele de opinie, numele lui se află între primii cinci jucători de super-clasă ai Europei. Se poate spune că anul 1970 a fost decisiv pentru cariera sa, datorită și faptului că talentul și posibilitățile sale fizice au doborîdit atunci o recunoaștere continentală, pe planuri multiple.

Cartora faimosului jucător este interesantă. S-a născut la Nordlingen, un tîngușor situat la jumătatea drumului dintre München și Nürnberg. Era al șaselea copil al unei familii de țărani săraci. Școala a făcut-o pe apucate, ocupat fiind cu muncile agricole și tre-

Se pare că tradiția se menține. Din 1960, ca să nu luăm o perioadă mai veche, doar de două ori titlul național a rămas în capitala Angliei: în 1961 — datorită lui Tottenham și 10 ani mai tîrziu — mulțumită bătrînului Arsenal. În rest, provincia: Ipswich Town (1962), Everton din Liverpool (1963 și 1970), F. C. Liverpool (1964 și 1966), Manchester United (1965 și 1967), Manchester City (1968), Leeds United (1969), iar acum — Derby County.

Victoria reprezentanților orașului Derby (230 000 locuitori) aflat în centrul Angliei, capitala comitatului Derbyshire, în campionatul țării este considerată în insulă drept... cea mai mare surpriză a secolului! De altfel, se spune mai adesea că în acest final de sezon, emoționant, plin de penalty-uri refuzate, de avertismente căzînd ca frunzele în prag de toamnă, că mai curînd Leeds și F. C. Liverpool au pierdut campionatul decît l-a cîștigat Derby!

CINE E DERBY COUNTY?

Cercetînd istoria de 88 de ani a clubului (fondat în 1884) aflăm că este unul dintre cele care au luat parte la primul campionat al Angliei (1888). În tot acest timp, singurele înșiriri în vîrful piramidei fotbalului englez au fost în 1946 cînd a cucerit Cupa Angliei (4-1 în finala cu Charlton Athletic) și în... 1972 cînd a realizat marca — și pînă acum unică — sa victorie din campionat! 88 de ani pentru o cupă și un campionat! Desigur, putea fi și mai rău...

A deîntîrî însă locul secund în 1896, 1939 și 1936, a mai fost finalistă în Cupa Angliei în 1898 (1-3 cu Notts Forest), 1899 (1-4 cu Sheffield United) și 1903 (0-6 cu Bury). A rîmăscut și „plăcerile” retrogradării în divizia a doua și chiar a treia. Recordurile victoriilor sînt și ele... antice (9-0 cu Wolverhampton în ianuarie 1891 și același scor cu Sheffield Wednesday în ianuarie 1899)

ca și al înfrîngerilor (2-11 cu Everton în Cupa Angliei, ediția 1889!).

Deci, istoricul unei echipe oarecare, fără pretenții.

Clough a debutat ca antrenor la Hartlepool, o echipă care termina mereu pe ultimele locuri în ultima divizie. Venind aici, el a schimbat totul. Pentru a economisi

fruntea echipelor din Anglia. Este o reușită ieșită din comun, este opera acestui Brian Clough, antrenor puțin cunoscut pînă acum în fotbalul internațional.

Atelul lui Derby County la poarta lui Leicester...

INTERVINE BRIAN CLOUGH

„Cînd te gîndești la Derby, ești obligat să te gîndești la Brian Clough, antrenorul, un om strict, care cere totul, dar care dă totul și de la el; un om care vorbește multe, supără destulă lume, dar este onest și sincer, un tehnician șiret, îndrăzneț, iubitor al jocului de atac”, îl caracterizează ziaristul Max Marquis în ziarul l'Equipe.

Intr-adevăr, Clough, fost atacant central internațional, este imaginea antrenorului care poate schimba totul în destinele unei echipe. Succesul lui Derby n-ar fi fost posibil fără el, iar campionatul cîștigat constituie o reușită și mai meritorie pentru că a făcut-o cu numai 13 jucători.

banii clubului. Clough și-a luat permis de conducere pentru autobuze și șofa, în deplasări, autoturul echipei. Sub conducerea lui, Hartlepool a promovat în Divizia a treia; cînd Clough a plecat la Derby, a revenit de unde plecase.

Derby era în Divizia secundă atunci cînd și-a făcut apariția Clough. Primul său sezon n-a avut nimic senzațional în el. În cel de al doilea (1968-1969), Derby a promovat în primul campionat al Angliei. Clough a dovedit că are ochi; în același timp ca știe să-și pregătească oamenii. Din jucători obișnuiți a făcut vedete, unii dintre ei, ca de pildă Colin Tood sau McFarland, avînd de pe acum loc în echipa Angliei.

După trei ani de la revenirea în prima ligă, iată pe Derby County în

în picioare chiar în cele mai crîncene învîlmășeli.

Müller se află acum la apogeul carierei sale. Locuiește și acum, împreună cu soția, tot în vechea casă familială din Nordlingen. La 5 dimineața e în picioare și totuși ziua muncește pe ogorul fotbalului. E modest simplu și generos. Nu bea, nu fumează și, fiind predispus la îngrășare, armează un regim alimentar demn de vechii spartani. Înțelege că performanța fotbalistică cere sacrificii și Müller le face.

ANGLIA DERBY COUNTY — O ÎNVIINGĂTOARE ÎN CARE NIMENI NU A CREZUT

TURNUL

ITALO-ENGLEZ

Tradiționalul turneu italo-englez, ajuns la cea de-a treia ediție, se va desfășura în acest an în perioada 1-24 iunie. Fiecare dintre cele două țări va fi reprezentată de cîte șase echipe, în total deci douăsprezece, care vor fi împărțite în două grupe conform tragerii la sorți care va avea loc la Londra în ultimele zile ale lui mai.

În grupe, meciurile vor avea loc în zilele de 1 și 4 iunie în Italia și 7 și 10 în Anglia. Finalele turneului disputate între cîștigătoarele celor două grupe vor avea loc în ziua de 24 iunie pe stadionul Wembley. După jocurile din grupă, toate cele șase formații italiene vor efectua un turneu în Statele Unite și Canada, finalista, însă, urmînd să fie prezentă la Londra în ziua de 22 iunie. Față de edițiile precedente, cea din anul acesta prezintă o serie de noutăți și anume: meciurile vor fi conduse de arbitri neutri și nu de cei din cele două țări interesate.

După toate probabilitățile la această competiție Italia va fi reprezentată de Atalanta, Catanzaro, Cagliari, Lanerossi, Sampdoria și Roma sau Bologna, iar Anglia de Blackpool (cîștigătoarea ediției de anul trecut), Leicester City, Sheffield United, Stoke City, Crystal Palace și Coventry.

Mai notăm, de asemenea, că finala acestei competiții va fi televizată în direct atât în cele două țări, cît și în Statele Unite, Canada și Japonia

Carnet extern

RAMSEY ȘI

SOARTA SELECȚIONERILOR...

Un om care totdeauna a provocat reacții (deloc favorabile) ale opiniei fotbalistice engleze (și nu numai de acolo) prin mușenia sa, combinată — în rarele ieșiri de sub „carapace” — cu destul sarcasm, a devenit — pe neașteptate — vorbăreț. E Alf Ramsey, care s-a văzut, după un meci splendid (dar pierdut) pe Wembley impresurat nu numai de violența criticilor ci și de neînfrînta lor ironie...

Persiflările îndreptate împotriva primului antrenor care a adus Angliei un titlu suprem au mers pînă acolo încît să afirme că... „dacă și omul de serviciu de la federație din Londra era selecționerul reprezentativei ar fi realizat tot atît cît Ramsey!”. Alte comentarii, mai reținute în afirmații de genul celei de mai sus, vorbeau despre „întruchiparea lipsei de inspirație și de originalitate în persoana fostului fundas, om al prudenței, al distrugerii acțiunii și nu al construcției, devenit directorul echipei naționale...”. Și caracterizările, acuzările, presupunerile au curs mai departe în presa engleză, cu foarte mici excepții neputincioasă de a se sustrage iritării provocată de eșecul din „Campionatul Europei”. Ramsey a tăcut, a lăsat să vină egalul din meciul retur, a atacat „Campionatul inter-britanic” — probă de două ori mai scumpă englezilor decît competiția continentului nostru și, după victoria asupra Scoției și locul 1 obținut în clasament, a efectuat o belicoasă ieșire din obișnuita mușenie.

„Nu m-am consumat, cum cred poate autorii atacurilor la adresa mea, după cîte s-au spus și s-au scris. Știăm că vor veni fapte care vor infirma rapid neadevărurile, știăm că am muncit cu toată corectitudinea față de echipa națională și fotbalul englez. Toată lumea e în cunoștință de cauză că aș fi putut pleca după triumful din 1966, chiar și după eșecul mexicană, în situații net superioare celeia de selecționer. N-am făcut-o fiindcă nu sînt nici profitor și nici laș. Eu rămîn încă în acest loc pînă la expirarea obligațiilor mele contractuale față de federație și națională deși știu cu cîtă ușurință sîntem aruncați peste bord, noi selecționerii, după un eșec, după un gol, după o singură zi nefastă care pulverizează într-o clipă munca, succesele, realizările efective ale unor ani. Cazul Valcareggi vorbește enorm. Veți vedea cîte capete de selecționeri vor cădea și după preliminarii. Veți vedea...”

Alf Ramsey nu spune noutăți. Le pune însă din nou în fața ochilor opiniei publice și face bine pentru că, în adevăr, selecționerii continuă să depindă de momentele unui joc și nu de întreaga activitate depusă la cirna unei echipe naționale

Eftimie IONESCU

LOTUL BRAZILIEI

De curând, Mario Zagalo, selecționerul reprezentativei Braziliei, a comunicat lotul pentru participarea la „Minicupa mondială” care se va desfășura în diferite orașe braziliene între 11 iunie și 9 iulie. Marea majoritate a fotbalistilor care au fost prezentați la C.M. din Mexic figurează pe această listă (Felix, Carlos Alberto, Ze Maria, Clodoaldo, Tostao, Jairzinho, Piazza, Dirceu Lopez). Nu lipsește din lista lui Zagalo nici Gerson, care s-a restabilit după gravul accident suferit cu câteva luni în urmă.

VOM ÎNVINDE CU... TUAH!

„Tuah” — nume care în limba malaieziană înseamnă „învingătorul”, e numele unui splendid tigrul, care a fost delat de la rezidența sa din grădina zoologică din Kuala-Lumpur, fiind sosit într-un mistiun. El va fi mascota echipei de fotbal a Malaexiei, calificată pentru München în zona Extremului Orient. Tuah va deschide parada concurenților acestei țări la festivitatea de deschidere a Olimpiadei și va fi marea auriu de jucători. O primă perioadă de acomodare nu a dat rezultate prea strălucite, fotbalistii păstrând prudență, iar animalul nestind prea bine ce se cere de la un... supporter. Totuși până la urmă, se speră că tigrul va îndreptăți încrederea oficialilor malaiezieni, dinamizând echipa proprie, ceea ce este relativ, în înspăimântând adversarii, ceea ce este sigur.

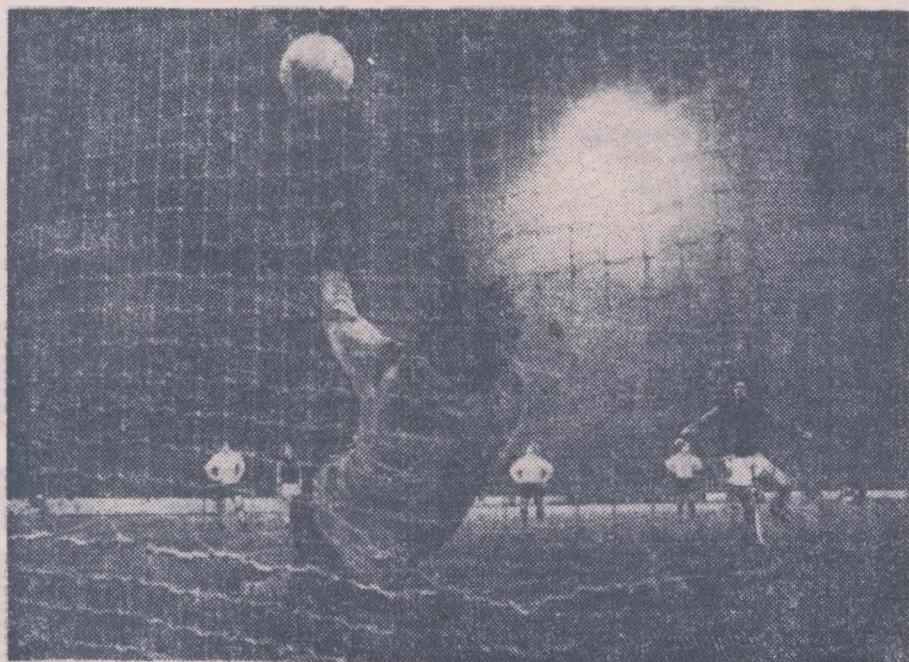
Mal rămân de rezolvat unele amănunte organizatorice. Comitetul olimpic vest-german a declarat că tigrul, un animal superb, de aproape trei metri lungime, nu va putea fi găzduit în satul olimpic, deși i se va asigura hrană care constă în circa 5 kg de carne pe zi. Deși malaiezienii au declarat că Tuah e foarte blând, fiind obișnuit cu oamenii, totuși există multe rezerve cu privire la... admiterea lui la J.O.

F.I.F.A. PRIVEȘTE SPRE... 1986

Comitetul executiv al Federației internaționale de fotbal a luat hotărârea de a face o inspecție amănunțită asupra situației fotbalului din Columbia, înainte de a da un răspuns definitiv la cererea acestei țări de a organiza campionatul mondial ediția anului... 1986. O comisie specială studiază la fața locului starea stadionelor, posibilitățile de cazare a turiștilor, condițiile de lucru ale presei etc. Explicația acestei grabe constă în faptul că o hotărâre cu privire la cererea Columbiei trebuie luată până în 1974.

ȘAPTE JUCĂTORI DUPĂ O... MINGE!

Vicleană, mingea se strecură deosebi prin adevărate grămizi rugbiste, îndreptându-se spre plasa porții, ca în această fotografie, în care vedeți doi jucători căzuți la pământ și alți cinci urmându-se după ea. Această fază este surprinsă la meciul Manchester City — Derby County din campionatul englez.

CRIZA PORTARILOR CONTINUĂ

Una din caracteristicile fotbalului brazilian este faptul că în perioada de ucenicie, nici unul dintre sutele de mii de copii care bat mingea nu vrea să se așeze în poartă, toți preferând — prin temperamentul lor arzător — jocul spectaculos al atacanților. Toți observatorii miracolului fotbalului brazilian au remarcat că la jocurile copiilor, de obicei poarta este apărată de cei mai puțin dotați și că îndeobște acest post nimeni nu-i acordă prea mare importanță. Consecințele sînt însă destul de grave, deoarece toate echipele braziliene duc lipsă de portari și nici echipa reprezentativă nu a făcut excepție, după părerea tuturor comentatorilor, portarii fiind sub clasa jucătorilor de câmp.

Importul de jucători pare să rezolve situația. În adevăr, la ora actuală uruguayanul Mazurkiewicz apără poarta echipei campioane, „Atletico Mineiro”, argentinianul Cheas pe aceea a lui Santos, alt argentinian, Andrade, e portar la Vasco da Gama și mai peste tot portarii sînt jucători importati. Cum o decizie recentă limitează numărul de jucători străini, Asociația fotbalului brazilian a hotărât obligativitatea cluburilor de a încuraja și dezvolta printre puștii și juniorii gustul pentru acest post de mare răspundere, atât de copleșit în țara campionilor mondiali.

BOCA JUNIORS — FĂRĂ ANTRENOR

Cunoscutul club argentinian Boca Juniors s-a despărțit de tehnicianul chilian Fernando Riera, care a preluat direcția tehnică a lui F.C. Porto (Portugalia). Dorind să-l angajeze pe fostul internațional Ernesto Grillo, care a jucat multă vreme în Italia, la A.C. Milan, Boca Juniors s-a văzut blocată în intențiile sale de federația din Buenos Aires care nu mai admite cluburilor argentinene contracte cu antrenori care nu au urmat cursurile organizate de ea. Așa că Boca Juniors continuă să se afle, de aproape două luni, fără antrenor...

● Dinamo Moscova, care miercuri a disputat finala „Cupei cupeilor” în compania formației scoțiene Glasgow Rangers, va susține — cu începere de la 7 iunie — un turneu de șapte meciuri în America de Nord.

● Conform obiceiului, după încheierea campionatului, în Spania au fost distribuite premii anuale. Cel mai bun gîsteur („Trofeul Picchi”) — atacantul Porta de la echipa Granada, cu 20 de goluri; cel mai bun portar („Trofeul Zamora”) — Garcia Hemon de la Real Madrid, 24 de goluri primite în 27 meciuri.

● O originală întrecere va opune echipele de baschet și de fotbal ale lui Real Madrid, amîndouă campioane ale Spaniei. Ele se vor întâlni mai întâi la fotbal și apoi la baschet. Regulamentul: baschetbaliștii vor concede cîte zece puncte fotbalistilor pentru fiecare gol pe care-l vor primi.

● Cu toate că în cele două meciuri disputate cu Belgia în preliminariile viitorului campionat mondial au primit opt goluri și nu au marcat nici unul, islan-dezii nu și-au ascund dorința de a face să progreseze fotbalul în țara lor. În elipa de iată în Islanda există 12.000 de fotbalisti la o populație de 215.000 locuitori (proporția este foarte bună). 14 antrenori au fost trimiși la Londra pentru a urma un curs la „Crystal Palace Recreation Center”, iar ca antrenor al naționalei au angajat un scoțian în vîrstă de 25 de ani, McDowell.

● Paul van Himst, căpitănul diavolilor

TRAGEDIA AUTOGOLULUI

Aveți în fotografia de sus imaginea unui asemenea caz: fundatul clubului Bochum (R.F.G.), Fechner, trăste înmăsa tristete a unui gol inserat în propria poartă, într-o partidă cu Bayern München, gol cu care acesta din urmă a câștigat jocul. Fechner paraseste terenul acoperindu-și fața cu mina...

MOZAIC

● Lajos Barot n-a rămas multă vreme la conducerea selecțiunii naționale peruviene. După turneul intro-prins de această reprezentativă în lumea veche, el a fost înlocuit cu fostul internațional uruguayan Roberto Sorrone, care se ocupa de pregătirea clubului Universitario de Deportes din Lima, finalist a „Cupei Libertadores”.

● Overath și-a făcut reîntoarcerea după o lungă absență de pe terenurile de fotbal, cauzată de o operație de hernie. Obiectivul său: „Vreau să fiu prezent în reprezentativa țării mele la meciurile finale ale Campionatului Europei”.

● Desigur, nu l-aș uitat pe antrenorul vest-german Max Merkel. El a devenit celebru la clubul F. C. Nürnberg: cu eliva lui în urmă l-a adus în fruntea clasamentului, câștigînd campionatul, pentru că în ediția următoare echipa sa s-a retrogradeze! După aceea Merkel a plecat în Spania unde a fost angajat la Sevilla, din prima divizie. Anul acesta a retrogradat și Sevilla!

roșii”, deveniți „albi”, întrucît belgienii nu mai joacă în tricouri roșii, ci în tricouri albe, s-a făcut interpretul camarazilor sai, cîndu-l antrenorul Goethals și comitetul executiv al Uniunii belgiene a sporturilor să trimită fotbalistii clipele zile la munte pentru o cură de oxigenare. Pentru finalul Campionatului european de anul acesta va trebui să ne prezentăm cît mai proaspeți, dacă vrem să reușim victoria...” spus van Himst.

„CUPA CUPELOR” ÎN... INSIGNE

Continuăm prezentarea echipelor câștigătoare de cupe europene prin intermediul insignei. Astăzi este rîndul celor care au intrat în posesia „Cupei cupeilor”, în cele 12 ediții desfasurate pînă astăzi.

1960-61 : A.C. FIORENTINA (Italia)

1961-62 : ATLETICO MADRID (Spania)

1962-63 : TOTTENHAM LONDRA (Anglia)

1963-64 : SPORTING LISABONA (Portugalia)

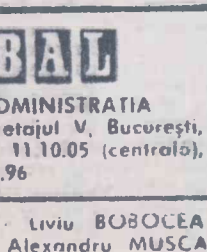
1964-65 : WEST HAM UNITED LONDRA (Anglia)

1965-66 : BORUSSIA DORTMUND (R.F. a Germaniei)

1966-67 : F.C. BAYERN MÜNCHEN (R.F. a Germaniei)

1967-68 : A.C. MILAN (Italia)

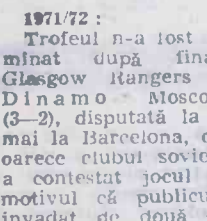
1968-69 : SLOVAN BRATISLAVA (Cehoslovacia)

1969-70 : MANCHESTER CITY (Anglia)

1970-71 : CHELSEA LONDRA (Anglia)

1971/72 : Trofeul n-a fost înmînat după finala Glasgow Rangers — Dinamo Moscova (3-2), disputată la 24 mai la Barcelona, deoarece clubul sovietic a contestat jocul pe motivul că publicul a invadat de două ori terenul în timpul jocului. Este foarte probabil ca în ședința de azi a U.E.F.A.-ei să se decidă dacă meciul va fi rejuicat sau va fi omologat rezultatul de la Barcelona.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane : 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică : LIVIU BOBOCEA
Prezentarea grafică : ALEXANDRU MUSCA

AJAX ȘI INTERNAZIONALE — FAȚĂ ÎN FAȚĂ!

● ROTTERDAMUL SUB ASALTUL SUPORTERILOR FINALISTELOR ● ECHIPA LUI COVACI ARE 60 % ȘANSE DE CÎȘTIG

ROTTERDAM

Rotterdamul trăiește de 48 de ore sub presiunea marilor finale. „Cupei campionilor europeni”. Suporterii lui Internazionale — 16.000 — și cei ai lui Ajax, în număr egal, sosesc fără încetare cu avioanele (italienii), autocarele și autoturismele. Orașul înțreg, cu centrul la stadionul „Feijenoord”, nu discută decât despre victoria lui Ajax, echipa nr. 1 a Europei în această clipă, așa cum apreciază fiecare dintre ahtiații fotbalului, indiferent dacă este unul dintre suporterii formației dirijată de Ștefan Covaci sau dacă este un înfocat susținător al marilor rivale, Feyenoord.

Personalitățile din lumea fotbalului european și-au anunțat și ele sosirea la Rotterdam unde vom înregistra un adevărat pelerinaj al U.E.F.A.-ei, plus o serie de marcante figuri din F.I.F.A. Presa, radioul și televiziunea de pe întregul continent au trimis și ele aici tot ceea ce au mai reprezentativ și mai ilustru. Se înțelege să tribunele și cabinele rezervate lor vor fi achipline, un carnet de acreditare la această finală reprezentând un lucru foarte greu de obținut.

Ce va fi, printr-o încercare de anticipare, finala de miercuri seară?

Punând totuși obiectivitatea și probele existente în analizarea forțelor Ajaxul se prezintă cu

60 % șanse de a intra pentru a doua oară consecutiv în posesia cupei campionilor din Eu-

A XVII-a FINALĂ A C.C.E...

Pind acum, finalele marilor competiții intercluburi din Europei au fost câștigate de: Real Madrid (edițiile 1956—1960 — cinci victorii consecutive); Benfica (1961—1962); Milan (1963); Inter (1964—1965); Real Madrid (1966); Celtic (1967); Manchester United (1968); Milan (1969); Feyenoord (1970); Ajax (1971).

...ȘI ACTORII DIN ACEASTĂ SEARĂ

AJAX (antrenor ȘTEFAN COVACI); **Stuy** (1) — **Suurbier** (3), **Hulshof** (4), **Blankenburg** (12), **Krol** (5) — **Haan** (15), **Neeskens** (7), **Mühren** (9), — **Swart** (8), **Cruyff** (14), **Keizer** (11).

INTERNAZIONALE (antrenor R. INVERNIZI); **Vieri** (1) — **Belugi** (2), **Giubertoni** (4), **Burgnich** (6), **Fachetti** (3) — **Bedin** (5), **Mazzola** (10), **Bertini** (8), — **Jair** (7), **Boninsegna** (9), **Frustaluppi** (11).

Arbitru: ROBERT HELLES (Franța)

ropa. Am luat în considerație și avantajul terenului dar, mai cu seamă, pledează în tot acest procentaj tot ceea ce au realizat masivii olandezi în tot sezonul 1971/72. **Helenio Herrera**, pe care nu îl putem acuza de „pro-Ajax”, opinează, într-un comentariu din „Tuttosport” Torino, că raportul dintre jucătorii de clasă al finalistelor este de 8—4 pentru campionii Olandei. Doar **Mazzola**, **Boninsegna**, **Hedin** și **Bertini** sînt de clasă vedetelor lui Ajax, consideră H.H.

Pînă la întâlnirea cu zecile de mii de spectatori, cu arbitrii finaliști și cu... echipa din față, fiecare dintre cele două combatante s-au retras în locuri liniute secret cu toată strășnicia, așa că nici un microfon indiscret și nici un creion, oricît ar fi el de curios, nu au pătruns în intimitatea finalistelor în ultimele 48 de ore dinaintea marilor meci. Rămîne deci să-l așteptăm și, în numărul următor al revistei „FOTBAL”, să vă prezentăm toate impresiile noastre de marilor ocular al finalei nr. 17 a „Cupei campionilor europeni”.

Ioan CHIRILA

30 mai

PARTIDA VA FI TRANSMISĂ DE TELEVIZUNEA NOASTRĂ CU ÎNCEPERE DE LA ORA 22.20.

VALCAREGGI NU ȘTIE ÎNCĂ NIMIC DESPRE ECHIPA PE CARE O VA PREZENTA LA BUCUREȘTI

● ESTE CERT ÎNSĂ CĂ MULTE NUME NOI VOR APARE ÎN LOTUL „SQUADREI AZZURRA” ●

Bologna

Confirmarea meciurilor de la București și Sofia ale „squadrei azzurra” a venit destul de tîrziu. A trebuit să apelez la vechiul meu amic, dr. Bardigotta — șeful de presă al lui „Federcalcio” spre a avea asigurarea perfectării celor două jocuri; între timp, o delegație a forului din Roma plecase la București pentru stabilirea tuturor amănunțurilor întâlnirii de la 17 iunie.

Iar eu am pornit la efectuarea unui sondaj asupra acestei întâlniri, dîndu-mi seama că pasionații fotbalului din România ar fi interesați să știe cum este privită partida — cu revanșa în 1974, în Italia — reprezentativilor lor în compania „squadrei azzurra”. Primul meu interlocutor — Edmondo Fabbri — mi-a apărut ca o pradă prețioasă pentru că, tată, declarația care urmează este prima făcută de el de la eliminarea echipei italiene de la proba supremă din

Anglia, de către ambițioasa formație a R.P.D. Coreene: „Valcareggi a greșit mîzînd numai și numai pe vechii internaționali. Acum, un meci ca acela de la București a devenit indispensabil în construirea unei noi echipe naționale”.

Iată-l și pe directul interesat, pe Ferruccio Valcareggi: „Vom vedea în momentul cînd se va pune problema alcătuirii lotului pe cine se poate conta. Trebuie să cunosc starea sănătății jucătorilor și, mai cu seamă, trebuie să plec la București cu oameni fără un grad de oboseală ridicat”. L-am întrebat pe selecționerul italian dacă va pune multe nume noi pe lista sa: „Cu siguranță că vor fi și nume noi”, a răspuns Valcareggi. La o nouă interogare a mea, dacă acestea vor reprezenta „blocul Juventus”, solicitat de mulți specialiști, răspunsul a venit foarte evaziv: „Nu pot să știu în momentul de față”.

Fără de seceta de informații — din scurta convorbire cu Valcareggi — voi încerca unele

anticipări privind lotul pentru meciul de la București. Cred că poate fi vorba — dintre noștii — de Spinosi, Marchetti, Capello, Furino, Anastasi, Causio, Morini — de la Juventus — apoi de Agropi, Zecchini, Pulici, Sala (Torino), Fedele (Bologna), Bigon, Benetti (Milan). Dintre celebritățile reprezentativei cred că nu vor lipsi Riva, Albertosi, Mazzola, Boninsegna, și, poate, portarul Zoff, care s-a restabilit.

În orice caz, în zilele următoare vom avea clarificări în privința intențiilor lui Valcareggi pentru întâlnirea de la București.

CESARE TRENTINI

30 mai

CAMPIONATE NAȚIONALE ÎN EUROPA

U.R.S.S.

1. ZARIA VOROȘILOVGRAD	6 10-2 11
2. Dinamo Tbilisi	6 7-1 8
3. Dinamo Kiev	6 9-6 9
4. Zenit Leningrad	6 11-7 8
5. T.S.K.A. Moscova	6 8-5 8
6. Dniepropetrovsk	6 9-8 7
7. Ararat Krevan	5 8-4 5
8. Dinamo Moscova	5 6-5 5
9. Spartak Moscova	6 6-7 5
10. Lokomotiv Moscova	6 3-5 5
11. Neftci Baku	6 4-6 6
12. Karpat Lvov	6 7-9 4
13. Kalrai Alma Ata	6 3-6 4
14. Dinamo Minsk	6 4-8 4
15. Torpedo Moscova	6 3-11 4
16. S.K.A. Rostov	6 2-10 1

Sloboda — Steaua roșie 0-0, Brai — Huduș 2-1, Celtic — Sarajevo 1-0, Radnicki Kraguevat — O.F.K. 0-6, Maribor — Vardar 0-0, Radnicki Ni-

— Dinamo Zagreb 3-1, Zeleznicar — Velej 1-0, Partizan — Sueska 3-1, Voivodina — Olimpia 2-0. În semifinalele „Cupei Iugoslaviilor”: Olimpia — Hajduk Split 0-2, Dinamo Zagreb — Vardar 1-0. În finala se vor întâlni, la 17 iunie, Hajduk Split cu Dinamo Zagreb.

1. ZELEZNICEAR	30 45-13 44
2. Steaua Roșie	30 13-16 41
3. O.F.K.	30 16-23 39
4. Voivodina	30 48-27 38
5. Partizan	30 35-28 34
6. Velej	30 48-27 33
7. Sloboda	30 31-29 31
8. Hajduk	30 41-44 30
9. Dinamo	30 38-37 28
10. Olimpia	30 38-45 27
11. Vardar	30 30-38 27
12. Celtic	30 25-35 27
13. Sarajevo	30 38-37 26
14. Bora	30 27-41 26
15. Sutjeska	30 23-35 25
16. Radnicki N.	30 34-44 25
17. Radnicki K.	30 20-51 20
18. Maribor	30 17-46 19

ITALIA (clasament final)

Ultima etapă: Atalanta — Napoli 2-1, Bologna — Torino 2-2, Juventus — Lanerossi 2-0, Mantova — Cagliari 2-1, Milano — Catanzaro 1-0, Roma — Verona 1-0, Varese — Internazionale 0-3, Sampdoria — Fiorentina 0-0. Echipele Mantova, Catanzaro și Varese au retrogradat în Divizia B.

1. JUVENTUS	30 48-21 43
2. MILAN	30 36-17 42

La 24 mai, la Barcelona, s-a disputat partida Glasgow Rangers — Dinamo Moscova, anunțată ca finală a celei de-a 12-a ediții a „Cupei cupei”. Spunem anunțată pentru că pînă în momentul cînd aceste rînduri merg la tipar nu se cunoaște răspunsul U.E.F.A. la protestul echipei Dinamo Moscova în legătură cu desfasurarea meciului.

După cum se știe, din cei 40.000 de spectatori, jumătate au fost suporterii ai echipei scoțiene. O bună parte dintre ei au invadat terenul după primul gol al formației favorite. De asemenea, ultimele minute ale partidei nu s-au putut desfășura în condiții normale deoarece citeva sute de de suporterii ai formației din Glasgow au pătruns pe teren. Iată, de pildă, ce scrie, referindu-se la aceste momente, trimisul ziarului elvețian „La Suisse”: „Ultimele minute ale meciului s-au desfășurat într-o confuzie totală, după ce suporterii lui Rangers au pătruns pe gazon. În momentul intervenției poliștilor, care au încercat să calmeze suporterii dezlănțuiți, în locul unei întreceri sportive, pe stadion s-a instalat haosul”. Din aceste motive, lui Glasgow Rangers, care a câștigat cu 3-2 (2-0), nu i s-a înmînat eupa cîștigătoare. Și, să notăm, delegat al U.E.F.A. la acest meci a fost însoșit de președintele uniunii, Gustav Wiederkehr.

Zilele trecute, agențiile de presă au anunțat că guvernul spaniol a adresat un protest hotăr-

PRONOSPORT

Iată pronosticurile noastre la meciul nr. 23 din 4 iunie 1972:

1. STEAUA — DINAMO	1,5
2. JU — CRAIOVA — U.T.A.	1,5
3. F.C. ARGES — A.S.A.	1
4. SPORT CLUB — S.T. ROȘU	1
5. JU — CLUJ — JUUL	1
6. PETROLUL — F.C.R. CLUJ	1,5
7. POLITEHNICA — CRISCI	1
8. BARI — PERUGIA	1
9. CATANIA — TARANTO	1
10. GENOA — LIVORNO	1,5
11. LAZIO — FOGGIA	1
12. MODENA — REGGINA	1,5
13. TERNANA — REGGINA	1,5

— la adresa guvernului spaniol a adresat un protest hotăr-

R. D. GERMANA (clasament final)

Ultima etapă: F.C. Karl Marx Stadt — Stralsund 2-0, F. C. Carl Zeiss Jena — Riesa 3-1, Lokomotive Leipzig — F.C. Magdeburg 1-0, Dynamo Dresden — Zwickau 5-2, Vorwärts Frankfurt/Oder — Wismut Aue 3-1, Dynamo Berlin — Rostock 1-0, Chemie Halle — Union Berlin 3-1.

1. MAGDEBURG	26 48-23 24
2. Dynamo Berlin	26 45-30 25
3. Dynamo Dresden	26 39-33 24
4. F.C. Carl Zeiss Jena	26 42-31 21
5. Vorwärts Frankfurt/Oder	26 33-25 27
6. Chemie Halle	26 40-44 27
7. Zwickau	26 26-25 25
8. Lokomotive Leipzig	26 30-31 25
9. Rostock	26 27-24 24
10. Wismut Aue	26 31-46 23
11. Union Berlin	26 21-32 24
12. F.C. Karl Marx Stadt	26 34-38 19
13. Riesa	26 35-41 18
14. Stralsund	26 20-48 18

OLIMPLICII BULGARI AU UN NOU ANTRENOR

SOFIA

Astăzi, la Burgos, în Spania, selecționata olimpică a Bulgariei susține meciul-retur cu reprezentativa similară a Spaniei. Pentru a obține calificarea în turneul olimpic ea are nevoie de o victorie la două goluri diferență. Dacă realizează un succes la numai un gol diferență, atunci va susține un meci de baraj, pe teren neutru, cu selecționata Polonei.

Conducerea tehnică a selecționatei olimpice a fost încredințată

— după eșecul din partida cu fotbalistii polonezi — lui Gheorghi Berkov, antrenorul lui Lokomotiv Sofia, care îl înlocuiește pe Vasil Spasov. Berkov a alcătuit un lot de 17 jucători cu care a efectuat deplasarea în Spania. Printre cei selecționați se află cunoscuții internaționali Zeczev, Penev, Bonev, Velicikov, dar și tineri precum Vasiliev, Ionov, Alexandrov, Zvetkov etc. În ultimul meci dinaintea plecării, lotul olimpic a dispus de lotul de tineret cu 3-1, prin golurile marcate de Zvetkov, M. Vasiliev și Bonev.

TOMA HRISTOV

30 mai